

Sõna president Jan Paulsenilt

On raske leida teist adventistide seas nii tuntud lõiku Piiblist kui Johannese 14:1-3. Kõik adventiperekonna liikmed üle maailma teavad seda lõiku peast. Selles on kätketud meie lootus, lühikesel ja võimsal viisil. Selles lõigus töötab Issand ise oma rahvale ja kinnitab, et see töötus saab täidetud. Nende sõnadega räägib Jeesus meile ka tänapäeval, julgustades kristlikul palverännakul lootusesõnadega. Inimkond vajab neid lootusesõnu rohkem kui kunagi varem oma ajaloos. Elame kiire ja pideva suhtlemise ajastul, mil sõnadel on keskne roll meie elus. Enamuse ajast jagatakse meiega surma ja kannatuste sõnu. Maailm vajab lootuse häält ja lohutust. Kuna Jeesus andis meile lootusesõnad, peaksime meie olema see hääl.

Johannese 14:1-3 sisaldab põhjapanevat vastasseisu lahusoleku ja tagasitulemise, eraldatuse ja taasühinemise vahel. See tekst on täidetud emotsioonidega: sõpruse ja armastuse, eraldatusest tingitud lahusoleku hirmu tunne. Kuid seal on ka innustus, et hoiaksime lootuse elavana, oodates Kristuse tagasitulekut. Jeesus külvas oma jüngerite seas lohutust, "rääkides lootuse- ja lohutusesõnu. "Ärgu teie süda ehmugu!" ütles Ta. "Uskuge Jumalasse ja uskuge minusse.

Minu isamajas on palju eluasemeid. Kui see nii ei oleks, kas ma oleks siis teile öelnud, et lähen teile aset valmistama." Neis sõnades peaks meie jaoks olema suur lohutust. Mõelge tööle, mida Kristus praegu taevast teeb – valmistab oma lastele eluasemeid" (Ellen G. White "Sermons and Talks", 2kd, lk 145).

Palvenädala lugemispalad keskenduvad tänavu just sellele taastulekutekstile. Arvasime, et kogudusel on hea see tekst veel enam endasse kinnistada, et peaksime meele oma tegelikke vaimulikke juuri ja olemasolu põhjust. Johannese 14:1-3 sisaldab endas lootusesõnu, mille sisu ja tähendust uurivad erinevad kirjutajad, püüdes need sõnad tänapäeva koguduse jaoks taas esile tõsta.

Ma innustan kogudust lugema taas ja taas Johannese 14:1-3. Lugegem seda isiklikel pühendushetkedel, pereteenistustel, pühade kokkusaamistel jumalateenistustel. Kuulakem seda koos ja las Jumala Sõna elav jõud uuendab meie ootust Jeesuse teise tuleku eel. Pühendagem end taas Issanda tuleku ootusele, mis tugevdaks meie tahet minna välja ning kuulutada maailmale, et Kuningas tuleb taas.

*Kristlikus ootuses teiega,
Jan Paulsen*

Rahu saladus

Teie süda ärgu ehmugu

Jan Paulsen

Sõnad on justkui tähendusega tabletid. Nad toimivad hästi – nende abil üritame jagada teistega seda, millele vaid meil endil on juurdepääs – oma mõtteid. Nendega kaasnevad ka tunded. Sõltuvalt sellest, kuidas me sõnu kasutame, võivad need julgustada, rikastada või isegi haiget teha. Haiget tegev sõna pole tõeline – see on n.-ö valesõna, mis ei teeni eesmärke, mille Jumal sõnadele andnud on. Patuses maailmas

annavad lootusesõnad elule tähenduse ja täidavad elu rõõmuga. Teades, kuivõrd masendav on langenud inimeste olukord, ütles Jeesus meile lootusesõnu, mida me väga vajame. Johannese 14:1-3 on toodud mõned neist meie Päästja huulilt pärinevatest sõnadest. Ta alustab veenmisega: "Teie süda ärgu ehmugu."

Lootus ja julgustus

Meie heaolule suunatud julgustustöö on vaimulikule elule suur tähendus. Tegelikult leidub Piiblis väga palju erinevaid julgustussõnu, mis puudutavad praktiliselt iga aspekti meie elus. Need sõnad võivad kujundada meie iseloomu ning luua piirid, mida vajame selleks, et suhelda õigesti kaasinimeste ja meie Issanda Jeesuse Kristusega. Need sõnad määravad meie olemuse ja

elukvaliteedi tulevikus. Julgustussõnad eeldavad, et meid ümbritsevad ohud, mida tuleb vältida, ning väärtused, mida tuleb endasse haarata ja hinnata.

Julgustussõnad eeldavad ka, et me oleme vaba tahtega olendid. Julgustussõnad on öeldud eesmärgiga motiveerida meid tegema õigeid valikuid, valima head ja vältima kurja. Õigel ajal öeldud julgustussõna rakendamine oma elus võib elu muuta nauditavamaks. Nii veenis Jeesus oma jüngerid õigel hetkel, et juhatada ning aidata mõista kristliku elu olemust. Õigel hetkel teadis Ta oodata, et Tema lahkumine võib jüngerite jaoks olla hirmutav. Oma olemuselt on julgustussõnad tulevikku vaatavad. See tähendab, et nende lausuja oskab näha ees ootavaid ohte ning anda nõu nende ohtude vältimiseks tulevikus.

Jeesus teadis väga hästi, millega Tema jüngrid ja tulevased järgijad maailmas kokku puutuma hakkavad. Ta teadis, et Tema kinnivõtmine ja surm saab neile olema suureks katsumuseks. Elu ilma Tema läheduseta võib kõigutada nende usku Temasse. Kuid Tema julgustussõnad on suunatud meile kõigile, kuna ka meie elame ilma Tema füüsilise juuresolekuta siin ebakindlas ja segases maailmas, mis pidevalt ohustab meie pühendumust Temale. Maailm pakub meile ahistust ja ängi: "Maailmas ahistatakse teid" (Jh 16:33). Selles oleme veendunud oma isiklike kogemuste ning teiste elu jälgimise põhjal. Maailm ei saa meile pakkuda midagi peale ahistuse. "Maailm", mida meie kallis Päästja kirjeldab, on maailm, kus inimrass Tema ja Isa vastu mässab. Tema

inimesed elavad keset just sellist maailma. Kuid neil on pidev ootus, lootus, et kord astub inimajaloo

julgustussõnadena edasi on antud.

"Teie süda ärgu ehmu." Jeesust huvitab

meie emotsionaalne heaolu. Meie emotsioonid on Talle olulised, kuna need on osa mitmekülgses ja suurepärasest isiksusest, mille Ta on loonud. On tõsi, et need on patust rikutud ja seetõttu kipuvad need inimloomust kontrollima niivõrd, et inimene hakkab käituma täiesti ebaratsionaalselt. Kuid Jeesus ütleb meile, et me saame oma emotsioone kontrollida: "Teie süda ärgu ehmu." Lõigu kontekst teeb meile selgeks, et selline kontroll on

areenile ülestõusnud ja austatud Päästja kogu oma auhiilguses.

Lootus – vabadus muredest

Jeesuse julgustussõnad on väga pedagoogilised. See tähendab, et Ta püüab oma järgijaile õpetada seda, kuidas elada ajal, mis jääb Tema lahkumise ja

võimalik tänu lootusesõnale, mida Ta meiega on jaganud oma surmas ning ülestõusmises ja jagab ka peatses tagasitulekus.

Muresid täis maailmas võib meie süda ehmu, kuid Jeesus ütleb, et see ei pea nii minema. Antud lõigus tähendab sõna *ehmuma* seda, et inimene muutub ärevaks, häirituks ning rahutuks. Jeesus asetab sellised emotsioonid inimsüdame tasemele. Pühakirjas tähendab süda meie olemuse keskpunkti, mille abil me maailma peegeldame, analüüsime ning mille põhjal me teeme otsuseid. See on meie isiksuse keskpunkt. Kui see keskpunkt mässab, valitseb meie elu kimbatus ning meeltesegadus. Selle tulemuseks on sassis elu, mis triivib ringi ning millel pole ankrut ega sihtpunkti. Julgustussõnad puudutavad inimese rasket seisundit, mida peavad vältima need, kes on oma elu keskmeks seadnud Kristuse.

Lootusesõnad põhinevad Jeesuse päästval surmal.

tagasituleku vahele. Seetõttu peame hoolikalt kuulama Tema lootusesõnu, mis meile

Tegusõna *ehmuma* kirjeldab toimet, mida välisjõud võib teatud objektile põhjustada. Näiteks, rahutu, liikuva vee korral on selle põhjustajaks mingi väline jõud (vt Jh 5:7). Jeesus ütleb meile, et me ei tohi selle patuse ja mässava maailma olukordadel lasta määrata seda, kuidas me elame. Segaduse, rahutuste ja mässu keskmes peame me jääma ankrusse Kristusesse ja Tema lootusesõnadesse. See annab tõelise rahu.

Kuigi maailmas on meil probleeme, on meil Kristuses rahu (Jh 16:33).

Tema on ainus rahu allikas. Pühakirjas tähendab rahu palju enam kui sõja puudumine. See tähistab elu, mis toimib nii, nagu Jumal on seda plaaninud. See tähendab, et me oleme tervikud, terved, täielikult integreeritud või uuesti integreeritud ühtsusesse Jumalaga läbi Kristuse. Kristus on meie elu osade kaupa uuesti korraldanud, meid tervendanud ning teinud meist terviku! Meil on rahu Tema ning kaasinimestega. Seetõttu võib Ta meid vaadata ning öelda julgustussõnad: "Teie süda ärgu ehmugu sellest, mida te maailmas näete ja kogete. Jääge minu kaudu ühendusse Jumalaga, ärge sattuge segadusse, kuna minus on teil auline tulevik, suurepärase lootus."

Alus lootusesõnadele

Lootusesõnad põhinevad Jeesuse päästval surmal. Tegelikult on meie loetud Kristuse julgustussõnadel tähendus vaid seoses Kristuse ohvrisurmaga meie eest. Küsimusele: miks ei peaks mu süda ehmuma, ei anna Jeesus psühholoogilist vastust nagu: "Kuna see on hea sinu vaimsele tervisele," kuigi ka selline vastus võib olla kasulik. Ta läheb palju sügavamale ja ütleb: "Sest mina olin ehmunud teie asemel." Ja Ta tõesti oli seda!

Dramaatiliste Kolgata-sündmuste eel ütles Jeesus oma jüngeritele: "Nüüd on mu hing ehmunud. Ja mida ma ütlen? Kas ma pean ütlema: Isa, päästa mind

sellest tunnist? Kuid ma olen juba astunud sellesse tundi. Isa, kirgasta oma nime!" (Jh 12:27,28). Milline armastus! Jeesus, kes meile ütles: "Teie süda ärgu ehmugu!", ütles jüngeritele: "Mu hing on ehmunud." Ta võttis meie osa endale, et meid sellest vabastada. Ta võttis endale meie mure, meie rahutu vaimu, meie sisemise mässu, mis tekib setõttu, et oleme Temast eraldatud. Ta koges seda kogu ulatuses, kui ta oli Isast ka tegelikult ja täielikult eraldatud. Tal oli mõjuv põhjus selleks, et Tema hing ehmuks. Ristil oli Ta vabatahtlikult Isast eraldatud.

Nüüd vaatab Ta jüngreid ning ütleb neile: "Minu äraolek pole tõeline äraolek, kuna me oleme üksteisega seotud armastuse katkematu sidemega. See eraldatus erineb sellest, mida mina kogesin ristil olles. Seetõttu – teie süda ärgu ehmugu, selle asemel ehmugu minu süda." Just Tema ohvri tõttu võime nautida rahulikku ja turvalist elu Temas, elu, mis Tema kaudu ühendab meid Jumalaga.

Lootusesõnad, mis olid edasi antud julgustussõnadena, ei tugine vaid Jeesuse ohvrisurmale, vaid ka Vaimu tulekule, kui Päästja on lahkunud. Jeesuse lahusolek meist pole tõeline. Meist eemal olev Issand on endiselt meiega – iga uskliku ja koguduse elus eraldi. Ta ei hüljanud oma kogudust, vaid otsustas selles edasi elada Vaimus. Vaim on Lohutaja, kes meile on saadetud Teda esindama (Jh 14:16). Kui meisse tuleb Vaim, siis tuleb meisse ka Jeesus: "Ma ei jäta teid orbudeks, ma tulen teie juurde" (s 18). Temas jätkab Jeesus oma koguduse juhendamist ja julgustamist (s 26). Vaim "teostab kõik, mida maailma Lunastaja on valmis seadnud" (Ellen G. White, "Ajastute igatsus", lk 671). Läbi sajandite on Jeesus ülempreestrina meie heaks Isa ees

seisnud, olles samal ajal meiega läbi müstilise ja vägeva töö, mida Ta teostab Vaimu abil. Seetõttu "teie süda ärgu ehmugu!" Ta on endiselt meiega ning on seda "ajastu lõpuni" (Mt 28:20).

Lootusesõnad, mis on edasi antud julgustussõnadena, põhinevad tõsiasjal, et see lahusolek lõppeb. Julgustussõnad külvatakse kristliku lootuse viljakale pinnasele. Ilma lootuseta on julgustus tähenduseta ning sellel võib küljes olla ka käsumeelsuse surmav mürk. Teisisõnu, adventlootus annab tähenduse Jeesuse julgustussõnadele. Füüsiline eraldatus meie Issandast on vaid ajutine. Raskuste ajal ei ole mõtet inimestele öelda, et nad ei muretseks, kui meil pole neile anda lootust, et mureallikas kaob, ning kui meil pole neile anda jõudu, et seni vastu pidada. See toimub hetkel, mil meie kristlik lootus tõestab end meie Päästja ja Issanda aulise tagasituleku ajal. Meie lootusel on praegusele elukvaliteedile otsene mõju, kuna ootame "õndsas lootuse täitumist ning suure Jumala ja meie Päästja Jeesuse Kristuse kirkuse ilmumist" (Ti 2:13).

Jätkakem üheskoos lootuseteekonda, ärgu meie süda ehmugu ning toetugem kõiges Kristusele!

MA

1. Jeesuse sõnad "teie süda ärgu ehmugu" lasevad arvata, et meil on oma osa nende sõnade elluviimisel. Milline võiks olla meie roll?

2. Pastor Paulsen rõhutab, et ka Jeesus oli "ehmunud", mis tõttu võime ka meie olla ehmunud. Mida ta sellega mõtleb?

3. Jeesuse sõnad "teie süda ärgu ehmugu" on enam kui psühholoogiline julgustamine. Milles see avaldub?

Jan Paulsen on Seitsmenda Päeva Adventistide ülemaailmse koguduse president.

Usalda Jumalat; usalda ka mind

Ella Simmons

Jeesus tahab meid viia kõrgemale.

Meie perekond mõistab seda. Meie pojapoeg on oma isa nägu (kes on meie poeg). Kui külalised näevad pojapoja fotot ja tema isa fotot ajast, mil isa oli sama vana, arvavad nad, et tegemist on sama isikuga. Hiljem nad oletavad, et kuna poiss on isa moodi, siis ta ka käitub isa moodi. Jeesuses näeme, kuidas Jumal meid armastab. Jeesuses näeme, kuidas Jumal meid ristil päästab. Jeesus ütles: “Kes on näinud mind, on näinud Isa” (Jh 14:9). Me võime Teda usaldada.

Usalduse teekond

Jeesus on kõndinud seal, kus meie kõnnime, ja lõpetanud selle teekonna edukalt. Üks kolleeg viis meid abikaasaga ühel hingamispäeva pealelõunal väljasõidule. Kui kutse saabus, tekkis mul sellest väljasõidust oma nägemus. Minu jaoks saab see olema ekskursioon üle avatud väljade ja sõit mägedesse, mis ümbritsevad seda kirikut, kus

toimus meie hommikune jumalateenistus. Kolleegil oli siiski hoopis teistsugune ettekujutus pärastlõunasest tegevusest. Kõik läks hästi, kui me sõitsime oma teed üle tasandike ja madalate mägede. Nautisime maastiku loomulikkust ilu, mida kastas kerge meeldiv vihm. Me nautisime üksteise seltskonda koos Kristusega. Siis aga asjaolud muutusid. Me seisime silmitsi ühe järsema mäega USA kesk-lääne regioonis. Meie neljarattaline võttis äkitselt ootamatu pöörde ülespoole ja – minu

suureks pettumuseks – alustas järsku tõusmist ülesmäe. Mul polnud seda plaanis! Nimelt, mul on akrofoobia – kõrgusekartus. Mida ma peaksin nüüd ette võtma? Ehk peaksin lihtsalt väljuma ja ootama mäe jalamil, kuni ülejäänud grupp tagasi jõuab.

Minu kolleegist autojuht kinnitas, et kõik saab olema väga hästi. Ta kiitis entusiastlikult seda

Usaldus Jeesusesse

Teadmine, et Jeesus oli lahkumas, täitis jüngrid arvavatavasti kartuse ja ebakindlusega. Nad ei suutnud näha isegi lähituleviku eesriide taha. Nad olid nagu Aafrika antiloop, kes võib hüpata kõrgust rohkem kui 10 jalga (üks jalg on 30 cm) ja liikuda ühe hüppega rohkem kui 30 jalga edasi, kuid kellel on raskusi 3 jala kõrgusest müürist ülesaamisega. Ta lihtsalt ei hüppa, kuna ta ei näe, kuhu ta müüri taga maandub. Jeesus oli püüdnud viia jüngrid teenistuse ja inimsuhete kõrgustikele, kuid jüngrid kartsid kõrgust. Ainult usaldus Jeesusesse võis aidata võita kartust, mille lõksus nad olid.

Usalduse mõiste

Kõik, mida Jumal meilt ootab, on lihtne usaldus – usaldada ennast Tema kätele kogu oma raskuses ja ebataielikkuses. Jeesus aitab abitud ja teeb tugevaks need, kes tunnevad, et nad on nõrkus ise (vt “Tunnistused kogudusele”, 2 kd, lk 98).

Mis on see usaldus? Seda on defineeritud kui täielikku iseloomukindlust ja veendumust, võimet, tugevust või tõe kellestki või millestki. See on täielik kindlustunne, sõltuvus, usk, lootus ja usaldusväärsus. Usaldus Pühakirja kontekstis viitab tavaliselt uskumuse ja usu segule.

Vana Testament on täis pilte Jumala usaldamisest ning julgustussõnadest, mis manitsevad Teda usaldama. Tark mees annab nõu: “Looda Issanda peale kõigest südamest ja ära toetu omaenese mõistusele! Õpi teda tundma kõigil oma teedel, siis ta teeb su teerajad tasaseks!” (Õp 3:5,6.). Taavet kuulutab: “Sel päeval, kui ma kardan, loodan ma sinu peale” (Ps 56:4). Jesaja 26:3

Usaldada Teda tähendab, et oma südame sügavuses tunnistame: Tema on see, kelle Ta ütleb enese olevat.

ütleb, et Jumal hoiab meid täiuslikus rahus, kui me Teda usaldame. Jumal on tõestanud, et Ta on väärt meie usaldust. Jeesus ütleb, et kuna Tema ja Isa on üks, siis võime Teda täielikult usaldada. Jeesus kinnitab, et kui me oleme näinud Teda, siis oleme näinud ka Isa. Kui me oleme näinud Jeesust, oleme näinud Jumalat.

imelist vaadet, mis meile mäe tipust avaneb. Ta ülistas suurepäraselt maastikku ja taeva lootust, mis kõrgel meie ees lahti rullub. Ja nii me sõitsime aina ülespoole. Kui tõusime mööda kitsast rada järsul mäeküljel, oletasin, et me polnud roninud mitte selleks, et vältida allapoole vaatamist. Ma avastasin suures plaanis mäekülje oma paremal käel ja kaugemal oleva maastiku vasakul käel. Kui me jätkuvalt edasi liikusime, sosistasin oma segadusse aetud kehale, et kõik on hästi. Kuid keha ütles mulle, et ma kukun varsti ning süda jääb kohe seisma. Siiski, me tõusime järjest kõrgemale.

Lõpuks hakkasin rahunema. Ma otsustasin, et see siin ei saa olema minu surikoht. Ma tundsin end mugavalt, kui sain aru, et autojuht mõistab minu olukorda ning et ta on tõesti võimeline viima meid ohutult eesmärgile. Mind julgustas see, kui ta rääkis, et on seda sama rada pidi ennegi edukalt reisinud. Juht oli usaldusväärne ja rada kindel.

Siis juhtus aga midagi ettearvamatut. Kolm noormeest tuli allapoole, teatades meile eesolevast takistusest – kinnijäänud sõidukist just järgmises kurvis. Rada ei olnud piisavalt lai selleks, et kõige nelja rattaga teisest sõidukist mööda pääseda. Nüüd ei saanud me enam kindlad olla selle tee ohutuses, mis enne oli olnud usaldusväärne. Nüüd pidime usaldama ainult oma autojuhti, kellel siiski õnnestus takistusest edukalt mööda pääseda. Minu usk kasvas ja ma usaldasin juhti täielikult. Ma usaldasin teda, kuna ta oli sel ohtlikul teel ennegi sõitnud, ilma et oleks kordagi eksinud. Ta tundis selle teekonna ohtusid ja piiranguid. Ta oli tõestanud, et on edukas ja oskuslik. Ja veel enam, ta tundis täielikult autot, kuna oli seda remontinud ja ehitanud oma kätega. Lisaks oli tal ka kohustus meid ohutult tagasi tuua. Mul on meeldiv teatada, et just seda ta tegigi. Kuigi mul on ikka veel

akrofoobia, võtaksin selle teekonna uuesti meeleldi ette, sama autojuhiga – selle usaldusväärse sõbraga.

Kuigi see on tõestisündinud lugu – ja lugu usaldusest –, võime tõmmata siit allegoorilise paralleeli, rõhutamaks üht õppetundi. Kolleeg-autojuhi nimi on Miikael, nii täht-tähelt kui sümboolselt. Mina esindan kristlasest reisijat elu teekonnal, kes kardab järgneda Issandale kõrgustesse, kuhu Ta tahab viia. Järsk kitsas teerada on kristlase teekond läbi elu ja Miikaeli sõiduk on Jumala kuningriik, kus me reisime. Mägi sümboliseerib väljakutseid ja ohtusid, mida meil tuleb kohata. Kinnijäänud sõiduk sümboliseerib saatana takistusi. Noored mehed saadab Jumal hoiatama teisi rändajaid eelolevatest ohtudest, et juhatada, kuidas on võimalik võita Saatana salaseptsuste kiuste.

Tänapäeval oleme ahistatud maailmas esinevast vägivallast ja võitlustest, terrorismist, loodus-katastroofidest ja tragöödiast, sõdadest ja konfliktidest, haigustest ja nuhtlustest. Me näeme abielulepingu murdmisi ja valitsusi, kes ei ole lojaalsed oma rahvale. Pole ime, et inimsüda neid enam ei usalda. Kuid kristlastel on lootus, mida usaldada (vt Tt 2:13). Jeesuses on kõik, mida vajame. Ta ütleb: mina olen (1) eluleib; (2) maalima valgus; (3) värav; (4) hea karjane; (5) ülestõusmine ja elu; (6) tee, tõde ja elu; (7) tõeline vinapuu (vt Jh 6:48; 8:12; 10:9,11; 11:25; 14:6; 15:1). Usaldada Teda tähendab, et oma südame sügavuses tunnistame: Tema on see, kelle Ta ütleb enese olevat.

Kui Jeesus kutsub meid kristlikule teekonnale, siis on Tal plaan meie jaoks – plaan, mis ületab kaugelt kõik need visioonid, mida me ise oleme võimelised looma. Meil endil on piiratud

vaated kristlase teekonnast nii selle ohtude kui ka tasu koha pealt. Kui me aga siiski usaldame Jeesust, viib Ta meid igavese elu tundmatutesse kõrgustesse.

“Vaata, Jumal on mu pääste! Ma olen julge ega karda” (Js 12:2). Me peame Temale lihtsalt toetuma. Usaldagem Jeesust katsumuste ajal; usaldagem Teda rasketel aegadel; usaldagem Teda kannatustes; usaldagem Teda, kui oleme teinud vigu ja eksinud; usaldagem Teda rõõmsast südamest. Usaldus Temasse on lahutamatu osa meie lootuses.

“Teie süda ärgu ehmu! Uskuge Jumalasse ja uskuge minusse!” (14:1).

MA

- K**
1. Millised kartused takistavad sul jõuda nendesse kõrgustesse, kuhu Issand tahab mind viia?
 2. Millisel moel või viisil on usaldus nagu teekond?

Ella Simmons on Seitsmenda Päeva Adventistide Koguduse Peakonverentsi asepresident

Minu Isa majas on palju eluasemeid

Carlos A Steger

Me ei pea enam kunagi üksindust tundma.

Andrewga (nimi muudetud) kohtudes ei arvaks te iial, milline on olnud tema minevik. Ta on hoolitsev ja hea haridusega, tore inimene. Kuus kuud pärast tema sünni anti Andrew kasuvanematele ja ta ei näinud oma ema enam kunagi. Lapse varases teismeeas ei suutnud kasuema, kes oli juba mitu aastat lahutatud ja viletsa vaimse tervisega, poisi eest enam hoolitseda. Järgnevalt läks Andrew mõneks ajaks ühe perekonna juurde maale. Hiljem pakkus talle peavarju hea südamega adventistist arst. Ta alustas mitmel korral õpinguid keskkoolis, aga langes iga kord välja.

Viimaks avanes tal võimalus õppida ühes adventkoguduse internaatkoolis. Vahetevahel külastas ta kasuema, oma ainukest sidet lapsepõlvega. Elades kooli ühiselamus, mõtles ta: see paik ja minu vana kohver on kõik, mis mul on. Mul pole ei vanemaid ega kodu. Ma olen üksik inimene maailmas.

Kui kasuema suri, tundus terve tema õnnetu minevik koonduvat hiiglaslikuks – talumatuks koormaks. Kuigi ta oli täiskasvanu, nuttis ta lohutamata, kuni talle meenus Jumala lubadus “Kas naine unustab oma lapsukese ega halasta oma ihuvilja peale? Ja kui nad ka unustaksid, ei unusta mina sind

mitte. Vaata, ma olen sind märkinud oma peopesadesse, su müürid on alati mu silme ees” (Js 49:15,16). Usus klammerdus Andrew Jumala käe külge ja sai rahu ning lohutust taevase Isa usaldamisest, kes ei hülgaks teda kunagi.

Meie Isa

Isa olemasolu tähendab tavaliselt ulualust ja toitu, samuti turvatunnet, tunnet, et oled armastatud, vastu võetud ja mõistetud. Vanemad annavad perekonnale oma nime ja lastele identiteedi. Nad on

**Me oleme
rändurid, kes
on teel taevase
Isa kodu poole.**

oma perekonna juhid ning tarkade ja hoolitsevate nõuannete allikas. Usklikud vanemad juhatavad oma pere Jumala juurde, kes on taevane Isa.

Mõnel inimesel pole head isa olnud ja mõni, nagu Andrew, ei

pruugi oma isa isegi tunda. Aga meil kõigil on taevane Isa – Jumal. Ta on Isa, “kelle käest iga suguvõsa taevas ja maa peal saab nime” (Ef 3:15). Ta on “üks Jumal ja kõikide Isa, kes on kõikide üle ja kõikide läbi ja kõikide sees” (Ef 4:6). Meie taevasel Isal on palju tunnuseid, kuid kõigepealt Ta “on armastus” (1Jh 4:8). Ta on meid loonud ja lunastanud. “Sina, Issand, oled meie isa, muistsest ajast on su nimi Meie Lunastaja” (Js 63:16, vt ka Js 64:8). “Vaadake, kui suure armastuse Isa on meile andnud: meid hüütakse Jumala lasteks” (1Jh 3:1).

Jumal teab meie vajadusi ja varustab hoolitsevalt kõigega, mida eluks vajame (Mt 6:8,26). “Otsekui isa halastab laste peale, nõnda halastab Issand nende peale, kes teda kardavad” (Ps 103:13). Tema hää l kajab igavikust, öeldes meist igaühele: “Ma olen sind armastanud igavese armastusega, seepärast jääb mu osadus sinuga” (Jr 31:3).

On rakse armastada kedagi, keda me ei saa näha. Et näidata, milline on Isa, saatis Jumal oma ainukese Poja. Kristus näitas Isa armastust oma elus ja surmas. Ta kinnitas meile, et Isa armastab meid (Jh 16:27). Selle armastuse suurimaks tõendiks andis Ta oma ainsa Poja meie eest surma (Jh 3:16).

Meie Isa maja

Mõte isast on mõte kodust. Kui palju toredaid mälestusi tuleb meelde, kui mõtleme oma isakodule! Pole sugugi kummaline, et üks armastatuid laule aastast 1823 on “Home, Sweet Home” (“Kodu, kallis kodu”). Tõepoolest, pole ühtki teist paika nagu isakodu.

Huvitaval kombel kirjutas selle laulu autor John Howard Payne oma päevikusse: “Maailm on sõna otseses mõttes laulnud minu laulu, kuni iga hing teab selle melodiat, ometi olen mina olnud poisipõlvest saati hulkur.” Ema suri, kui Payne

oli kolmteist ja pisut hiljem lahkunud isa jättis ta kodutuks kogu ülejäänud eluks.

Miljonid inimesed tunnevad ennast nagu John Payne. Nad on kas teadlikult või alateadlikult eemal oma taevasest Isast. Võibolla pole nad Teda kunagi tundnud. Võibolla nad ei tea, kuidas Tema juurde tagasi tulla. Võibolla pole neil koju pöördumiseks julgust. Aga Isa armastus innustab jätkuvalt oma lapsi pöörduma koju. Ta on rõõmupisarateni liigutatud, kui ükski neist jääb mõttesse, et meenutada hüljatud Isakodu, ja otsustab pöörduda tagasi (Lk 15:17,18).

Vähesed tekstid kirjeldavad Jumala suhtumist kahetsevasse patusesse paremini kui isa reaktsioon kadunud poja naasmisele. Kas me suudame kujutada ette taevast Isa, kes jookseb meiega kohtuma avatud käte ja särava näoga (Lk 15:20)? Kõik, kes Kristusesse usuvad, on teenimatult meie Isakodusse vastu võetud. Tema on meid vastu võtnud, võtnud oma perekonda. Seetõttu ei ole me enam võõrad ja majalised, vaid "Jumala kodakondsed" (Ef 2:19).

Maja paljude eluasemetega

Milline näeb välja sinu isa maja? On see nagu imeline linn, "otsekui oma mehele ehitud mõrja"? (Ilm 21:2). Jumal ise on selle meister ja ehitaja (Hb 11:10).

Tihti peale tunnevad suurlinna inimesed end rahvamasside keskel

üksildaselt. Jäine ükskõiksus teeb neile haiget ja nad vastavad oma naabritele samaga, apaatia ja usaldamatusena.

Kui ka Uus Jeruusalemm oleks selline, poleks isegi kuldsetel tänavatel mingit võlu. Aga meie taevane kodu saab olema kogu maailmaruumi kõige õnnelikum paik, sest Isa ise viibib oma päästetud laste keskel. "Tema pühib ära iga pisara nende silmist ning surma ei ole enam ega leinamist ega kisendamist" (Ilm 21:4). Siis saame Teda tundma näost näkku ja päästetute vahel pole enam eraldatust. Meie taevase Isa majas on palju eluasemeid (Jh 14:2). Me elame koos, ühtsuses, nagu suur perekond.

Kui minu isa hakkas maja ehitama, imestasid tema sõbrad, miks ta ehitab selle nii suure. Vanemad lapsed olid juba abielus ja nooremad olid valmis pesast lahkuma.

Aga minu vanematel oli paljude tubadega maja ehitamiseks väga oluline põhjus. Kui palju kordi oleme me jõuluks kokku tulles sellest majast rõõmu tundnud! Kui palju vaheaegasid on meie lapsed koos onu- ja tädilastega vanaisa majas veetnud! Meie isa maja on olnud tervele perele varjuliseks sadamaks üle 20 aasta. Tänu sulle, isa, et sa ehitasid maja, kus on nii palju tube.

Meie taevase Isa maja on valmis

meid vastu võtma. Selles on palju eluasemeid. Seal on ruumi kõigile. Kristus on varunud ohtralt ruumi, et kõik, kes Temasse usuvad, võiksid olla koos Temaga. Kristus ja inglid ootavad innuga hetke, mil nad tulevad meid igavesse koju viima. Ja kui nad ei ole veel tulnud, siis sellepärast, et Jumal on meie vastu pikameelne, "sest ta ei taha, et keegi hukkuks, vaid et kõik jõuaksid meeleparandusele" (2Pt 3:9).

Valmistugem selleks päevaks, mis on täna lähemal kui eile. See maailm ei ole meie kodu. Me oleme rändurid, kes on teel taevase Isa kodu poole. Ja teel olles, "lauleme laule nüüd, mis meid julgustavad teel, varsti taevakodus oleme" (Eesti adventkiriku laulik, nr 362).

MA

K 1. Mida tähendab see, et Jumal on sinu Isa, sinu jaoks isiklikult?

2. Mis on sinu jaoks Jumala valmistatud taevase kodu juures kõige meeldivam?

Carlos A Steger on kirjastuse Buenos Aires Publishing House peatoimetaja Argentiinas.

Meie Aeg tänab kõiki neid, kes olid abiks palvenädalaloengute tõlkimisel.

Karmen Palts, Ergo Naab, Margus Lukk, Toomas Lukk, Eha Lobjakas, Andres Ploompuu, Ellen Suits, Jaanus-Janari Kogerman

Kui see nii ei oleks, oleksin ma teile öelnud

Daniel Duda

Kuidas me saame teada, mis on tõde?

Mõnda aega tagasi õpetasin Riias tegevpastoreid ja nende järelkasvu. Pärast terve päeva kestnud õpetamist läksin ajaloolisse linna jalutama. Tagasiteel ühiselamusse, kus ma elasin, nägin kaasaegset kontorihoonet, mille seinal oli suur digitaalne kell. Kell näitas säravate punaste numbritega aega: 20:21. Koheselt vaatasin oma käekella – pole võimalik, et aeg on nii hiline! Päike säras endiselt ja mul oli tunne, et on alles kell 5 pealelõunal. Kuid ka käekell näitas sama aega – 20:21.

Mõni aeg hiljem mõtlesin taas sellele juhtumile. Ma olin nii kindel, et mul on õigus. Ma olin peaaegu valmis selle üle vaidlema. Toetudes varasemale kogemusele päikese kõrguse ja valguse hulgaga, tundus, et ma ei saanud eksida. Siis mul koitis – olin teises ajavööndis! Sõltumata sellest, kuidas ma tundsin, olin ikkagi eksinud ja kell näitas õiget aega.

Kuidas me jõuame teadmiseni? See on meie vaimulikul palverännakul üks olulisi küsimusi. Püüdes leida vastused kristliku elu keeruliste küsimustele ning püüdes mõista ümbritsevat maailma – kuidas jõuame oma järeldusteni?

**Ei mõistuses
ega looduses
saa leida
lõplikku tõde.**

Jeesus esitas oma jüngritele väljakutse mõelda mõtlemisele ja tõele. Ta ütles neile: „Kui see poleks nii, oleksin ma teile öelnud“ (Jh 14:2). Mõned tõlked esitavad tema sõnu küsimusena: „Kui see

poleks nii, kas ma oleksin teile öelnud, et ma lähen teile aset valmistama?“ Ükskõik, kuidas me seda võtame (kreeka keel lubab mõlemat tõlget, kuid väide on siiski tõenäolisem kui küsimus), Jeesus püüdis jüngritele anda kindlust.

Kuidas võinuksid jüngerid selle olukorra valguses, mis pidi juhtuma järgmise 24 tunni jooksul – Jeesuse reetmine, nende ootuste ilmne läbikukkumine, Tema surm –, teada, et nende tulevik on kindel? Jeesuse vastuse kohaselt oli Tema saabuv surm samuti asendamatu osa Tema plaanist, et valmistada neile (ja meile) ette aset.

Läbi ajastute on inimesed välja pakkunud kolme tõe allikat.

Mõistus kui tõe allikas

Sajandeid enne Jeesust väitsid kreeka filosoofid, et mõistus on tõe lõplik allikas. Vaid mõistuse kaudu võib meil olla piiramatut ligipääsu universaalsele tõele, iseennast tõestavale tõele, mis on ratsionaalne ja loogiline. Meie mõistus on see standard, mille kaudu jõuame tõeni ja iga mõte, mis on ebaloogiline, tuleb kõrvale heita. Apostel Paulus kirjeldab seda maailmavaadet: „Kreeklased nõuavad tarkust“ (1Kr 1:22).

Kuid on see nii? Ilmutuse 14. peatüki esimene ingel kutsus kõiki inimesi „kummardama teda, kes tegi taeva, maa, mere ja veteallikad“ (s 7). Piibli jaoks on selle alternatiiv ebajumalateenistus. Mu väike pea ei saa olla lõplik tõe ja tarkuse allikas. Jah, tõelises religioonis on oma loogika ja meie mõistus on Jumala tööriist, mille Ta on loonud ja tahab meid kasutavat (Js 1:18), kuid see ei saa olla lõpliku tõe allikas.

Loodus kui tõe allikas

Hilisemas ajaloos väitsid inimesed: selle asemel, et otsida tõde seest, peame vaatama väljapoole. Nad avastasid, et loodust juhivad seadused, mis on nii ettearvatavad ja stabiilsed, et

neid hakati kutsuma loodusseadusteks (ingl sõnamäng – *natural* tähendab ka *loomulik*). Nad võtsid ette uurida „loomulikke seadusi“ (ehk loodusseadusi, *natural laws*) kui tõe allikat. See viis „teadusliku meetodini“, mis omakorda ajendas paljusid Jumalat kõrvale heitma.

Kuigi jälgimine või teaduslik meetod on kasulik tööriist, mis aitab mõista, kuidas asjad toimivad, ei ole loodus tõe lõplik allikas. Pole kahtlustki, et looduses on oma tõde, kuid loodus ei sisalda lõpliku tõe võtit. Jeesus ei öelnud oma jüngritele: „Te teate seda, sest te kogete seda.“ Ei, Ta ütles: „Kui see poleks nii, oleksin ma teile öelnud.“ Jeesuse jüngrid pidid tõe teada saama teisel alusel.

Jumala ilmutus kui tõe allikas

Ei mõistuses ega looduses saa leida lõplikku tõde. Tõeline reaalsus (Jumal) on transtsendentaalne – meist kõrgemal – ja seda saab tunda vaid Tema ilmutuse kaudu. „Varjatu kuulub Issandale, meie Jumalale, aga mis on ilmutatud, kuulub igavesti meile ja meie lastele, et me teeksime selle Seaduse kõigi sõnade järgi!“ (5Ms 29:28). Jumal on otsustanud teha ennast tuntavaks. Seetõttu tuli Ta ka siia maailma Jeesuse Kristuse isikus.

Kui Jeesus küsis jüngritelt: „Kelle te ütlete mind olevat?“, siis vastas Peetrus: „Sina oled Kristus, elava Jumala Poeg.“ Jeesus vastas: „Sa oled õnnis, Siimon, Joona poeg, sest seda ei ole sulle ilmutanud liha ja veri, vaid minu Isa, kes on taevas“ (Mt 16:15-17). Kuigi mõistus ja kogemus on kindlasti vajalikud tööriistad, on need tõe allikatena ebaadekvaatsed. On asju, mida on vaja ilmutada, et neid teada.

Kuidas Jumala ilmutus meile tuleb?

1. Jumala Sõna tuleb meile Jeesuse isikus. Ta on lihakssaanud Jumala Sõna. Jeesus tuli siia maailma Vana Testamendi Jumala esindajana, kes ütles: „Ma olen

küllalt näinud oma rahva viletsust, kes on Egiptuses, ... ja olen alla tulnud neid egiptlaste käest päästma ja neid sellelt maalt viima heale ja avarale maale“ (2Ms 2:7-8). Seesama Jumal, kes päästis Egiptusest väljarändamisega oma rahva, tuleb nüüd Jeesuse isikus päästma kõiki inimesi üle kogu maailma. Ta on näinud meie viletsust, Ta on kaastundlik meie kannatuste suhtes ja Ta tuli meid päästma. Ta ütles: „Kes teist saab tõestada mul ühegi patu olevat? Kui ma räägin tõtt, miks te siis ei usu mind?“ (Jh 8:46). Keegi ei võinud seda siis. Ei suuda ka praegu.

2. Jumala Sõna tuleb meile Jeesuse sõnade kaudu. Piibel on Jumala Sõna. Selle peamiseks eesmärgiks on ilmutada Jumalat, nii et me võime teda tunda (Jh 17:3). See on vajalik, sest Tema vaenlane on pannud Ta valesse valgusesse; Tema iseloomu on vääriti mõistetud. Kogu Piibel on pikk tunnistus sellest, kes on Jumal ja kuidas Ta tegeleb universumi patu probleemiga. Meil on valida, kummal poolel tahame seista. Jumala Sõna on usaldusväärne. See kuulutab meid patusteks, sest just need me oleme. Kui Ta ütleb: „Ma armastan sind,“ siis Ta armastab sind tõeliselt. Kui Ta ütleb sulle: „Minu Isa armastab sind,“ siis Isa ka armastab. Kui oleks teisiti, küll ta oleks öelnud! (L 119:89; Mt 24:35; 1 Pt 1:25).

3. Jumala Sõna tuleb meile kõnelemise kaudu. Kõnes jutlustatakse Jumala Sõna. „Kus on tark? Kus on õpetlane? Kus on selle ajastu arutleja? Kas mitte Jumal pole teinud maailma tarkuse narruseks? Kuna maailm Jumala tarkuses ei tundnud Jumalat ära tarkuse abil, siis oli Jumalale meelepärane päästa selle narri kuulutuse kaudu need, kes usuvad“ (1Kr 1:20-21). „Ja seepärast me tänamegi alatasa Jumalat, et kui te meie käest saite kuulda Jumala sõna, siis te ei võtnud seda vastu mitte inimeste sõnana, vaid sellena, mida see tõepoolest on - Jumala

sõnana, mis on tegev ka teis, kes te usute“ (1Ts 2:13).

Iga kord kui Jumala sõna, mida on leida Tema inspireeritud Sõnas (Piiblis), jutlustatakse, juhtub midagi üleloomulikku ja müstilist. Inimesed, kes vastavad sellele positiivselt, ületavad piiri, mis eraldab seda maailma Jumala riigist. Minu lugu saab osaks Tema loost ja meile kinnitatakse igavene eksisteerimine „tulevasel ajastul“, igavene elu koos Isaga „asemes“, mida Ta on valmistamas.

Kuidas sa jõuad teadmiseni? „Kui see poleks nii, ma oleks teile öelnud,“ ütles Jeesus. Jeesus on täiesti usaldusväärne. Tema Sõna on usaldusväärne. Me võime ühel päeval olla Temaga Tema riigis, kui kogu loodu laulab Moosese ja Talle laulu klaasmere ääres. Viimaks on kogu Jumala perekond kokku saanud (Ilm 15:3).

MA

K

1. Tänapäeva maailmas rõhutavad inimesed väga palju oma tundeid. Miks on tunded tõe allikana ebausaldusväärsed?
2. Mis on looduse kui tõe allika uurimise nõrkused ja miinused?

Daniel Duda on Trans-Euroopa Divisjoni pastorite teenistuse ja haridusosakonna juht.

Ma lähen sinna teile aset valmistama

Lourdes E. Morales-Gudmundsson

*Oma „koha” leidmine
praegu ja igaveseks*

Võõraste olukorda sattudes on meil hea tunne, kui teame, et seal on keegi, kes valmistab meile teed uuele kogemusele. Siis ei tunne me end tundmatu suhtes nii abituna. Me võime kelleltki teed küsida ja teame, et meid juhatakse. Samamoodi tahtis Jeesus kinnitada oma jüngreid, öeldes, et neil ei puudu juht ka siis, kui Tema ei ole nendega; et nende vajadus Tema kohaloleku järele saab täidetud Püha Vaimu ligiolekus, ja töötuse kaudu, et nad saavad olla Temaga alaliselt koos. Ja et lahkudes on jüngrid Tema mõtetes olulisel kohal ning Tema äraminemise eesmärgiks on nende elu paremaks muutmine.

Koha valmistamine: lohutust pakkudes

Sageli kaasneb suurte muutustega meie elus mure toimetuleku pärast. Olukorraga seotud riskid hoiavad meid öösiti üleväl, me kardame ebaõnnestuda ja pelgame ohte. Me väljendame rahulolematust, et sirutudes millegi suhteliselt tundmatu järele, kaotame kontrolli oma mugava ja kindla elu üle. Isegi siis, kui see „tundmatu”, mis on ees, töötab meile suuremat kasu, kalduvad inimesed ikkagi tõrkuma isegi mõtte ees „uuest elust”. Uus teguviis, eluviis või mõtteviis võib olla meile väga hirmutav.

Kui Jeesus rääkis oma jüngritele, et Ta lahkub, selleks et neile igavest kodu valmistada, puudutas Ta kõige inimlikumat

nõrkust: hirmu teadmatuse ees. Jättes nad n.-ö vaimulikult kodutuiks, pidi töötus alalisest, igavesest elukohast nende määramatust ja ebakindlust leevendama.

16. sajandi hispaania poeet ja teoloog Fray Luis de Leon kirjutas kord luuleread, mis kirjeldasid Jeesuse jüngrite südames toimuvat, kui nad nägid Tema taevasseminekut (Ap 1:9,10). Me peame sageli Jeesuse taevaminekut triumfiks ja seda see nii mõneski mõttes oligi. Kuid kui vaatame sellele sündmusele jüngrite silmadega, võime ette kujutada, missugust hirmu ja kaotust nad tundsid, kui nad nägid, et neid oli, nagu vaeslapsi, maha jäetud.

Püha Karjane, kas lahkud nüüd ja jätad oma karja siia maha, kus kajab pisarates üksildane hüüd me orus pimedas ja sügavaimas. Ja tõused läbi õhu imepuhta... Kas oma surematu kodu poole? Kuid need, kes ustavaiks jäid Sulle, nüüd lööduina ja kurbadena jäävad, need, keda kutsusid Sa Isa sülle, vaid Sinu lahkumist nüüd näevad. Vaeslastena nüüd vaatavad veel üles...

Kellelt abi nad otsivad nüüd? Oh, kade pilv, kas pole sa rahul, et veidi rõõmu kogesime me? Miks kiirustad nii väga, oled pahur, kas üldse tead sa, keda kaasa viid. Kas tead, mis rikkusi sa kannad, ja kuidas vaestena ja pimedatena meid siia üksikuina jätad maha!

Jeesuse kinnitavad sõnad „ma

lähen teile aset valmistama” tekitasid Talle järele vaatavates jüngrites kindlasti vastakaid tundeid. Mida nad nüüd teevad? Kuidas nad oma elu ilma Issandata jätkavad? Kinnitus sellest, et Jeesuse lahkumisel oli oma eesmärk ja et see oli vajalik nende endi õnnistuste pärast, oli vaid väikeseks lohutuseks neile, kes olid oma alles leitud uues usuelus õppinud Issandast sõltuma. Nüüd paluti neil oodata Tema tagasitulekut: „See Jeesus, kes teilt võeti üles taevasse, tuleb samal kombel, nagu te nägite teda taevasse minevat” (Ap 1:11). Jeesus pidi oma armastatud jüngritele seletama, miks Ta neist lahkub: kui Tema ei oleks ära läinud, ei oleks ka Trööstija tulnud; kui Ta ei oleks neist lahkunud, ei oleks Ta saanud ka neile valmistada aset, kus nad kunagi elavad Temaga igavesti. Nähtu ja kogetu täitis neid hirmutava eelaimdusega. Ususilmad aga aitasid vaimulikult näha valu ja kaotuse taha ning uskuda neile antud töötusi.

Koha valmistamine: kuuluvustunne

Meile annab jõudu teadmine, et me kuulume. Jeesus kinnitas enne lahkumist oma jüngritele, et nemad kuuluvad ühte üsna ebatavalisse kohta. Ta püüdis neile kinnitada, et Tema lahkumine ei tähenda mahajätmist, vaid hoopis võimalust avada uute vaimulike kogemuste uks. Jeesus rääkis, et Tema äraminek viib neid edasi ülespoole kuni inimeksistentsi kõrgpunkti, milleks on igavik koos oma Issanda ja Päästjaga. Vaesus, haigus, töötusjäämine ja surm – kõik need olukorrad võivad meilt röövida kindlus- ja kuuluvusetunde. Ükskõik, kas me elame viletsas barakis või unelmate majas, on meie elus palju ootamatusi ja me ei või kunagi öelda, et see on siin meie jäädav kodu. Maja konstruktsioonid võivad vastu pidada paljudele põlvkondadele, kuid ühel päeval peame siiski kolima ja me ei saa enam iialgi samasse kohta tagasi tulla.

Jeesust Kristust nimetatakse meie usu Alustajaks (Hb 2:10; 12:2), kuna Ta ei kartnud astuda meie eest edasi ja ülespoole, kuna

Ta teeb meie elu tõeliselt rikkaks ja kuna Ta annab meile koha, mida võime kogu igaviku vältel kutsuda omaks. Me võisime varem arvata, et olime õnnelikud, et meie vajadused olid rahuldatud ja et kuulusime kusagile; Jeesus aga tuli siia maailma, et näidata tõelise õnne, rahuldustunde ja rikkuse allikat.

Koha valmistamine: usk ja kannatused

Ma leian, et usu juures on huvitav tõik, et sellel on ilmne seos kannatustega. Nii ebameeldiv, kui see meile ka tundub, on kannatusel suurem võime meie usku kasvatada kui millelgi muul. Jumal oma tarkuses lubas Pojal kannatada ja Pojal oli tarkust lasta neil, kes Teda olid näinud ja Tema lähedal olnud, näha, kuidas Ta nende juurest lahkub. Mõnikord võib lahusolek südant kalgistada, ent kui armastusel lubatakse edasi elada, võivad eraldavad kaugused ja lahusoldud aeg ning sellest põhjustatud valu panna meid veel rohkem töötuste täitumist igatsema.

Jeesus tehti „täiuslikuks kannatuste kaudu” (Hb 2:10). Kas ühtegi meie kannatustest saaks võrrelda nende kannatustega, mida Jeesus talus, selleks et valmistada meile „kohta”? Tema jõi kannatuste karika selle kibeda lõpuni, Ta koges kannatusi, mida meie iialgi ei pea kogema, sest Tema oli kannatav Jumal, mitte lihtsalt inimene. Kreekakeelne sõna, millest on tõlgitud sõna *täiuslik* (ingl *perfect*), tuleb sõnast *teleios*, mis tähendab täiuslikku, täiesti küpset. Jeesuse kannatused muutsid Ta täiuslikuks, täiesti küpseks mõistma, mis maksab Tema loodute vaba tahe ja õigus valida pattu.

Ehkki Ta seisis vastu igale ründavale kiusatusele, oli Tema maapealne elu praktiline „hariduse omandamine” patu teemal. Vaenlased panid Ta kannatama; ümbritsevate inimeste julmus ja ebainimlikkus põhjustasid Talle kannatusi. Isegi sõbrad, Tema jüngrid põhjustasid oma vaimuliku rumalusega Talle kannatusi. Just

kannatused Tema elus ja surmas võimaldasid Tal saada täiuslikuks ohvriks, kes täitis murtud käsu nõuded. Ja meie kannatused, kui me neid õiges vaimus vastu võtame, tekitavad tohutu igatsuse kodu järele, kus me oleme koos Päästjaga, kodu järele, millest me mitte kunagi ei pea lahkuma.

Meie Päästja, meie usu Alustaja, teab läbi-ja-lõhki, millega meil tegemist on, Ta teab ka seda, millise tasu Ta on meile valmis pannud. „Mida silm ei ole näinud ega kõrv kuulnud ja mis inimsüdamesse ei ole tõusnud – selle on Jumal valmistanud neile, kes teda armastavad” (1Kr 2:9). Mineviku ustavad Jumala lapsed ja ka tänased Jumala lapsed keelduvad uskumast seda, mida nende silmad näevad ja kõrvad kuulevad, klammerdudes usus selle külge, mida pole näha ega kuulda, kuid milles on nende lootus. Nende usk kasvab ja muudab elavaks Jumala töötused, töötused, mis on nende jaoks sama hästi kui täitunud.

Kui me elame oma kristlikku elu lootuses ja usus, võime ka meie vaadata oma kannatustele usu silmade läbi.

Koha valmistamine: lootus ja ootus

Lootus vaatab igatsedes tulevikku, mil olukorrad lähevad paremaks. Lootus ootab kannatlikult ja innukalt ootuste täitumist. Lootus hoiab meid elus. „Kui me loodame Kristuse peale üksnes selles elus, siis me oleme kõigist inimestest armetumad” (1Kr 15:19). Lootus viib meid kõrgemale sellest maisest elust kõigi selle muredega, sinna, kus Jumal valmistab meile „kohta”.

Ja meil pole tegemist vaid geograafilise kohaga; „koht”, mida Jeesus meile töötab, on seal, kus on Tema. See koht on täidetud ülikülluslikult hingematva iluga ja seda mitte ainult oma asukoha tõttu, vaid Tema tõttu, kes seal kohal on.

Üks väike tüdruk oli esimest korda maal ja vaatas öötaevast. „Oh, ema,” hüüdis ta, „kui taivas on nii ilus pahupoolelt, milline see

siis veel õigelt poolelt on!”

Niikaua, kui me elame taeva „pahupoolel”, võime lootuse ja usuga täidetult oodata töötuste lõplikku täitumist.

Koha valmistamine: vaimulik koostöö

„Ma lähen,” ütles Jeesus. Kuid see ei olnud meie jätmise vaeslasteks. Kaugel sellest! Pigem oli selles õpetus, et kui me tahame panna Jeesuse oma elu keskpunktiks, siis võime hakata sellel „kohal” elama siin ja praegu. Jumal ei saa meile kohta valmistada ilma meie koostööta. See on ühine töö, mis saab alguse praegu meie südamis ja mõistuses ning mis saab avalikuks meie kodus, meie töökohal ja meie koguduses.

Just sellepärast võin ma juba täna kogeda selle töötatud paiga troosti (Püha Vaim on Trööstija) ja rahuldust (mul on ligipääs vaimulikule jõule palves), näha imeilusaid aedu (kasvatades armastust oma elus) ja mind ümbritsevat ilu (kogedes rõõmu ja rahu, mis ületab kõik tunnetuse), kui ma luban Jeesusel enda elus valitseda. Meie Issanda lahkumine ja sellest hoolimata Tema kohalolek on see, mis juhatab meid läbi katsumustest ja lohutab meid, kasvatab meie lootust ja usku, annab meie elule tähenduse ja paneb meid täna ja praegu ühele kindlale kohale. Kohale, mis saab olema meie koduks läbi kogu igaviku.

MA

1. Milline on kannatuste seos usuga?

2. Millisel viisil või millistel viisidel teeme Jumalaga koostööd, kui Tema valmistab meile kohta?

Lourdes E. Morales-Gudmundsson on hispaania keele ja kirjanduse professor La Sierra Ülikoolis Californias USAs.

Ma tulen tagasi!

Willie E. Hucks II

Õndsaa lootuse taassünd

Alati, kui meil avaneb võimalus, minul ja mu abikaasal, jalutame kodu lähedal lookleval rajal. See on üks nendest vähestest hetkedest saada rahu kõigist ning kõigest. Meie kaks last, 14- ja 10-aastane, vahel saadavad meid sinna, kuid see on pigem erand kui reegel.

Hiljutisel jalutuskäigul unustasime mõlemad oma mobiiltelefoni kaasa võtta ning meie äraolek tundus olevat pikem, kui lapsed eeldasid. Kui koju jõudsime, teadvustas meie tütar: „Kus te olite? Minu arvates oleksite pidanud juba kodus olema. Me muretsesime teie pärast!“

„Miks te meie pärast muretsesite?“ küsisin. „Ma ju ütlesin teile, et oleme tagasi niipea, kui meie jalutus läbi saab.“ Ma ei tundnud, et oleksime kaua ära olnud, kuid minu tütre jaoks oli see kauem, kui ta eeldas.

Umbes nädal hiljem võtsime abikaasaga ette teistsuguse

teekonna, mis nõudis umbes samal määral aega. Veidi enne jalutuskäigu lõppu hakkas sadama. Lootsime enne saju tugevamaks muutumist koju jõuda, kuid asjatult.

Kui me lõpuks koju jõudsime – olles täiesti läbimärjad –, jooksid lapsed meid

Siiski on neid, kes suhtuvad Teise Tulemisse kui mingisugusesse mõistujuttu – millessegi teoorias aktsepteeritavasse, kuid reaalsuses mitte oodatusse.

kallistama tavalisest tugevamalt. „Me olime nii mures, et hakkasime palvetama, et kõik ikka hästi oleks ning te ohutult ja ruttu koju jõuaksite.“

Jüingrid tahtsid tõenäoliselt Jeesust tavalisest tugevamalt kallistada – mitte sellepärast, et Ta oleks äsja ohutult saabunud, vaid sellepärast, et Ta oli just lahkumas. Nad olid veetnud kolm ja pool parimat aastat koos Temaga ega suutnud taluda mõtet, et nende ühine aeg on ümber saamas. Jah, Ta hoiatas neid, et see päev tuleb, kuid antud juhul oli reaalsus hullem kui selle ootus.

Jeesuse tõustes jälgisid nad Teda tähelepanelikult, kuni neil polnud enam võimalik Teda näha. Ootamatult ilmus kaks meest, öeldes: „Galilea

mehed..., miks te seisate ja vaatate üles taeva poole? See Jeesus, kes teilt üles võeti taevasse, *tuleb* [rõhuasetus lisatud] samal kombel, kui te nägite Teda taevasse minevat“ (Ap 1:11).

Kallid mälestused

Neid sõnu kuuldes said jüingrite mõtted vallutatud nii paljudest mälestustest. Paljud Jeesuse ütlused, mida Ta nendega jaganud oli, hakkasid äkki a r u s a a d a v a k s muutuma. Ühe sellise mõtte oli Ta neile edasi andnud vaid kuus nädalat varem: „Teie süda ärgu ehmu! Uskuge Jumalasse ja uskuge minusse. Minu Isa majas on palju eluasemeid. Kui see nii ei oleks, kas ma oleksin teile ütelnud: Ma lähen teile aset valmistama? Ja kui ma olen läinud ja teile aseme

valmistanud, tulen ma jälle tagasi ja võtan teid enese juurde, et teiegi oleksite, kus mina olen“ (Jh14:1-3).

Lapsena oli mul elavettekujutus

Teisest Tulemisest. Ma vaatasin raamatutest ja ajakirjadest kunstnike loomingut ning ausalt igatsesin selle päeva järele. Kodus ja kirikus tundsi rõõmu nende laulude laulmisest, mis tuletasid meelde Tema tagasitulekut. Me laulsime laule nagu „Puhuge pasunat valjusti nüüd“, „Ennäe, Ta tuleb“ ja „Meil teadmata tund“.

Sellest ajast alates on elu juhtumised aeg-ajalt minu ettekujutust Jeesuse tagasitulekust ähmastanud. Kuid minu laste pärimised Ilmutuse raamatu peatükkide 19-22 sündmuste kohta on olnud tervislik meeldetuletus käsitleda ka seda „veel mitte“ teemat. Nende küsimused motiveerivad mind Tema tuleku üle mõtisklema.

Jeesus kirjeldas oma tagasitulekut, vastates mõningale jüngerite pärimisele. Nende kohta, kes tol päeval maa peal elavad, ütles ta, et nad „näevad Inimese Poja tulevat taeva pilvede peal suure väe ja auhiilgusega“ (Mt 24:30). Millised kirjeldavad terminid! Vägi! Auhiilgus! Vägi ei tundunud olevat midagi sellist, mida Jeesus siin maa peal inimesena käies omas. Tegelikult, viimane kord, kui inimesed Teda nägid, peksti Teda halastamatult, ja Ta ei võidelnud vastu. Suurt auhiilgust polnud samuti kuskilt näha – või üldse mingisugust auhiilgust. Jesaja ennustas: „Ei olnud Tal kuju ega ilu: me nägime Teda, aga Tal ei olnud välimust, et oleksime Teda ihaldanud“ (Js 53:2).

Kuid vaadake Teda nüüd! Sõidab taeva pilvedel, ümbritsetud kogu taeva väest. Ma näen Teda vaimusilmas – mitte kandmas okaskrooni, vaid säravat kuningakrooni. Mitte kandmas seda purpurkuube (Jh 19:5), vaid suursuguselt kiiskavat kuube. Johannese ilmutuses kutsutakse Teda „Ustav ja Tõeline“ (Ilm 19:11) ning Ta kannab tiitlit „Kuningate Kuningas ja Isandate Issand“ (Ilm 19:16). Ei saa olla mingisugust kahtlust, et võit kuulub Temale – ja et see võit kuulub ka kõigile neile, kes on igaveseks pestud verega.

Ma võin kuulda nende lugematute pasunate hüüdu (Mt 24:31) kuulutamas Tema tagasitulekut. Milline suurepärane serenaad. Samad inglid, kes kuulutasid laudes Tema tulekust esimest korda, esitavad instrumentaalse lisapala, et teadvustada Tema teist tulekut.

Lootuse taassünd

Siiski on neid, kes suhtuvad Teise Tulemisse kui mingisugusesse mõistujuttu – millessegi teoorias aktsepteeritavasse, kuid reaalsuses mitte oodatusse. Tundub, et elu mured on meid vabastanud elavast kujutlusvõimest. Me ei jutlusta puldist ega kuule enam neid lootusrikkaid sõnu, nagu meil varem oli tavaks. Me ei laula enam neid vanu lootusrikkaid laule, nagu meil varem oli tavaks. Laule, mis on sõnadega:

„Palgest palge oma Päästjat iga päev ma usus näen.

Palgest palge oma Päästjat ükskord taevas näha saan.“

Või:

„Kes teab, kui vara, enne kui päike ajab see pimedada öö, kui üks vägev hüüd kajab:

Aukuningas tuleb sealt taevase väega

ja kutsub kõik omad koju.“

Või:

„„On peagi Looja tulemas,“ ma kuulen ütlevat.

On tähed taevas tuhmumas, päev uus nii algamas.“

Ma kardan, et meie praeguseks nüristunud kujutlusvõime tagajärjel on meie vaimulikkus kärbumas – kärbumas, sest me oleme kaotanud kogu lootuse. Meil on kerge kaotada lootust, kui meil puuduvad lootusrikkad sõnad: see tähendab, et kui me loobume mõtisklemast Jumala lootusrikaste sõnade üle.

On aeg lootusel uuesti süttida. Ja mulle meenub praegu tõesti veel üks laul, mida lauldakse ülemaailmsel kokkusaamistel läbi kogu aasta:

„Meil on see lootus hinges põlemas – lootus, et Jeesus tuleb taas!

Meil on see usk, Ta selle äratas – usk, et Ta töötus täitub aus.“

Minu pojale ei meeldi endiselt see, kui ma lahkun majast öö pimeduses – ainus vaba hetk minu päevas, mis mul on jäänud – et minna jalutama. „Kas sa pead minema jalutama?“ küsib ta. „Jah. Kuid ma olen tagasi 45 minuti pärast.“ Sellest hetkest alates on tema ainus lootus, et ta pole magama jäänud enne, kui ma tagasi tulen. On juhtunud, et kui need 45 minutit on just läbi saamas, piilub ta elutoa aknast välja ning lehvitab mulle, kui maja poole astun. Väljas võib küll olla öö, kuid äkitselt on elu muutunud heledamaks.

Laenates laulu autori sõnu: kas me näeme seda „kuldse hommiku kuma tungimas läbi sünge öö“? Tõepoolest, see kuldne hommik läheneb kiiresti – see päev, mil Jeesus viib oma ustavad ning õnnelikud lapsed lubatud kodumaale.

Rääkigem sellest oma kodus. Jutlustagem sellest meie kirikutes. Laulgem sellest meie koorides ja kogudustes. Miks? Sest kui Jeesus rääkis sellest, siis peab see ka tõde olema: „Ja kui ma olen läinud... tulen ma jälle tagasi ja võtan teid enese juurde, et teiegi oleksite, kus mina olen“ (Jh 14:1-3).

MA

1. Oleme adventistid. Me usume, et Jeesus tuleb jälle. Kuid kas meie lootus on hakanud tuhmuma? Kui nii, siis miks?

2. Mõned meist on oodanud Jeesuse tagasitulekut 20, 30, 40, või isegi 50 aastat. Kuidas saame meie lootusel lasta kirkalt edasi põleda, kui aastad aina mööduvad?

3. Millised on sinu lemmiklaulud, mis räägivad Teisest Tulemisest?

Willie E. Hucks II on ajakirja Ministry asetoimetaja.

Ma võtan teid kaasa enese juurde

Charles D. Brooks

Meie päralt on päästesõnum.

Üks meie silmapaistev jutlustaja ütles kord: “Meie päralt on päästesõnum ... ettevalmistus lahkumiseks patust neetud, julmast ja ebamoraalsest maailmast rahu ja igavese vabaduse koju.” Kui me siit lahkume, kuhu me siis läheme? Issand on andnud meile vastuse: “Ma lähen teile aset valmistama ... Kui ma olen läinud ... tulen ma jälle tagasi ja võtan teid kaasa enese juurde, et teiegi oleksite seal, kus olen mina.” Auline taevariik kujuteldamatus täiuslikkuses ja hoomamatus õhkkonnas meie heaolu ja õnne jaoks on koht, mille Ta meile valmistab. Ta tuleb tagasi, et võtta meid kaasa enese juurde!

Teise maailmasõja süngete päevade ajal püüdsid meelelahutajad igal pool tõsta inimeste pilku lootust pakkuva muusikaga. Üks laul kuulutas: “Homme, kui maailm on vaba, lendavad sinilinnud Doveri valgete kaljude kohal”, teise sõnum oli: “Kui süttivad jälle tuled kogu maailmas...” Kõik head soovivad inimesed igatsesid sõja lõppu ja lootusrikast elu. Kahjuks on sellest sõjast alates muutunud sõjad kurjuse jõudude ässitatud lepitamatute vihavaenude ja poliitiliste intriigide tõttu lakkamatuks. Jeesuse sõnade “Te

kuulete sõjast ja sõjasõnumeid” (Mt 24:6) kohaselt on see üks märkidest, mille järgi Tema rahvas võib loota, et Tema tagasitulek on lähedal. Ning sõjad ei ole lõppenud: meedia teatel on hetkel 28 konfliktikeset ning rohkem kui 100 verist kokkupõrget lahvatab peaaegu iga päev.

Jeesus tuleb meid enese juurde viima, kuid oma ääretus tarkuses ja kannatlikkuses on Ta palunud meil Tema tagasitulekuni teguseda.

**Jeesus tuleb
tagasi, sest Ta
lubas seda.**

Johannese evangeeliumi 17. peatükis palvetas Ta, et meid maailmast ära ei võetaks, vaid et me oleksime hoitud. Meie oleme Tema tunnistajad. Eksinud, meeletuheitel ja hirmul mehed, naised ja lapsed on haaratud suurest pimedusest, mis maad katab. Paljud on lootusetud ning sajatavad ja neavad Jumala nime.

Kuid on neid, kes tulevad valguse juurde ja kelles Püha Vaim loob igatsuse Jumala ja Tema Sõna väe järele. Neil on nälg ja janu õiguse järele. Jumal ei jäta neid maha, kui nad otsivad ja palvetavad. Nende hüüd jõuab troonisaali; ka nemad lastakse sisse.

Samal ajal tõmmatakse õndsas lootuses inimeste süda Jumala poole. Nad palvetavad ja on sellises ahastuses nagu ei kunagi varem; nad otsivad “endisi teeradu” ja järgivad “suure pilve tunnistajate” (Hb 12:1) eeskju. Kui sõelumisajal eemaldatakse paljud, kes armastavad seda maailma ja selle naudinguid, pöörduvad teised tagasi algse usu juurde. Kui Jumala Vaim järk-järgult maa pealt ära tõmmatakse ning maruvihane Saatan lastakse ohjeldamatute kirgedega inimeste hulka, muutub kitsikus nii suureks, et kadunud inimesed igatsevad surma. Kuid Jumalal on inimesi, kes usuvad, et Jeesus on nende ainus päästevahend ja -tagatis ning kes peavad kartmatult Jumala kärke ähvarduste, pilkamise, tagakiusamise ja surma palge ees. Nad peavad visalt vastu ega lase isegi surmal takistada Jumalat ülistamast ja armastamast, Talle kuuletumast ja Teda usaldamast. Paljud ühinevad Jeesuse tuleku ootajatega, kuid teised kanduvad minema nagu lahtine liiv.

Kohutav sõelumisaeg on siis, kui vaenlane ja tema järelkäijad püüavad hävitada Jumala järgijaid. Sel kannataval planeedil on siis enneolematu kitsikus. Kuid meil on see töötus: “Sest kui Issand on üles ehitanud Siioni, siis ilmub ta oma auhiilguses” (Ps 102:16).

Miks Jeesus tuleb tagasi

Miks tuleb Jeesus tagasi maale, mis ilmselt on hüljanud Tema ja Ta Sõna? Parim vastus on: sellepärast, et Ta lubas tulla. Teine suurepärane põhjus on: “et võtta meid kaasa enese juurde”. Ta tõmbab ka eesriide patu valitsuselt. Ta mõistab Saatana ja

tema järelkäijate üle kohut ning hävitab nad. Ta annab tasu, mida ainult Tema ääretu tarkus suudab. Ta päästab kadunud inimesed, kes on leidnud Tema enne prooviaja väravate sulgumist.

Jeesus tuleb isiklikult. “See Jeesus ... tuleb samal kombel, nagu te nägite teda taevasse minevat” (Ap 1:11). Ta tuleb väes ja aus. Kõik pühad inglid on Temaga. Isa au valgustab Teda. Tema kõrge isiku ilmunisel vappub siin maa peal kõik. Mäed liiguvad, saared kaovad! Toimub enneolematu maavärin. Pime planeet Maa, mida patused elanikud on nii kaua rikkunud, väriseb rõõmust!

Kristuse käsul lähevad miljardid inglid maa nelja kaarde ülesannet täitma. Puhkavate inimeste hulgas on igast rahvusest, suguvõsast, keelest ja hõimust mehi, naisi ja noori, kes armastasid Jeesust, kes usaldasid ainult Tema teeneid, võtsid vastu Tema õiguse ja läksid maapõrnu puhkama lootuses Jeesusesse ja Tema üles-tõusmisesse. Inglid tõmbavad pealt mullatekid ja juhatavad nad ärkamisel vastama armastatud Issanda häälele. Tema kutse peale tulevad nad põhjast, lõunast, idast ja läänest. Nad hüppavad üles ja tõusevad õhku, et olla Jeesusega igavesti.

Teisel pool olevikku

Me peame vaatama üle poliitikute, strateegide ja ennustajate esinemiste ja üksteise ületrumpamise. Me peame vaatama üle pisarate, valu, mure ja surma *ainsale* kindlale ja õndsale lootusele, et meie Issand tuleb meid päästma, võtma meid enese juurde. Tema on Kuningas! Tema on Issand! Ta on ainus Jumal ja Päästja. Tema ei valeta! Ta ei eksi! Selle maailma kuningriigid saavad meie Jumala ja Kristuse kuningriigiks ning Tema valitseb igavesest ajast igavesti!

Kui Ta on valmis, ütleb ta põhjale: “Loovuta!”; lõunale: “Ära hoia tagasi!” Tooge mu pojad

kaugelt, mu tütreid maailma otsast. Äratamisel tõusevad igat kasvu ja igas vanuses, igast rassist ja värvist inimesed ning tõusevad miljonitega taevastesse suurele taas-kohtumisele. Jeesus näeb meie purunenud südant, kui peame hüvasti jätma.

Ta mõistab kaotusvalu. Ta nuttis Laatsaruse hauajuures ning ristil olles püüdis Ta lohutada oma armast ema. Ta mõistab! Suurim rõõm on näha Teda ja ingleid. Peale selle igatseme oma emade, isade, laste ja sugulaste järele, kelle vaenlane meist eraldas. Lapsed tuuakse emade sülle, abikaasad kallistavad ja rõõmustavad koos igavesti. Abielutöötutes ütlesid nad: “Kuni surm meid lahutab”, nüüd on surm ise hukule määratud. Jeesus on tulnud meid enesega kaasa võtma! Auline mõte – milline lohutus meile, usklitele, tänapäeval.

Praegu ei ole muretuse ega lodevuse aeg. Isale läks kujuteldamatult kalliks oma armsa Poja saatmine, et maksta meie võlad, et mõista õigeks meid, kes oleme sündinud patust ja olemuselt viha lapsed. Ta tegi tee oma võrreldamatute kannatustega ja oma ülestõusmise väega. Ta elab igavesti, Ta elab meie eest palumiseks. Enne kui Ta astub välja Ülempreestri rollist taevases pühamus, soovib Ta, et kõik, ükskõik kas kõrgest või madalast seisusest, ükskõik kui teenimatult, leiaks Temas Päästja. Ta kutsub, Ta koputab, Ta teab, et aega on vähe. Ta on andnud meile märgid, et see päev ei tabaks meid ootamatult. Ta soovib, et oleksime valmis. Ta ootab, et oleksime Tema aedikus, kui Ta tuleb meid enese juurde viima. See on tark otsus, kui keegi otsustab pöörduda Jeesuse poole ja saada päästetud. Miski maa peal ei ole väärt meie hinge, ja tasu, mille Ta meile on töötanud. Otsusta praegu – täna! Me kõik

võime olla seal koos Temaga!

Silm ei ole näinud ja kõrv ei ole kuulnud seda, mille Jumal on valmistanud neile, kes Teda armastavad. Me peame seal olema! Ükski silmnähtav ohver ei ole liiga suur! Ükski enesesalgamine liiga rakse, ükski maine varandus liiga väärtuslik.

“Musttuhat aastat kodus sääl, erk sära embab meid. Ei katke kiidulaulu hää, kui algust just me tein’d.”

Ja mõelge sellele – me oleme koos Temaga!

MA

Charles D. Brooks, praegu pensionil, oli palju aastaid jutlustaja ja evangelist ning televisiooniprogrammi “Breath of Life” juhataja.

Et teiegi oleksite seal, kus olen mina

Ellen G. White

Kui Jumal teeb kõik uueks

Jeesus tuleb tagasi. Enne jüngeritest lahkumist andis Ta neile töötuse, et Ta tuleb tagasi. "Teie süda ärgu ehmu! Uskuge Jumalasse ja uskuge minusse! Minu Isa majas on palju eluasemeid. /.../ Ja kui ma olen läinud ja teile aseme valmistanud, tulen ma jälle tagasi ja võtan teid kaasa enese juurde, et teiegi oleksite seal, kus olen mina" (Jh 14:1-3)

Jeesus tuleb. Ta tuleb taeva pilvedel ja suure auga. Suured hulgad säravaid ingleid saadavad Teda. Ta tuleb austama neid, kes on armastanud Teda ja pidanud Tema käske, et võtta nad endaga kaasa. Ta ei ole unustanud neid ega oma töötust.

Perekondlikud sidemed saavad taastatud. Kui me mõtleme oma lahkunutele, siis võime mõelda sellele hommikule, kui Jumala pasun hüüab ja "surnud äratatakse üles kadumatutena, ning meid muudetakse" (1Kr 15:52).

See aeg on lähedal. Veel natukene ning me saame näha Kuningat Tema aus. Veel veidi ning Ta paneb oma ustavad "laitmatuna oma kirkuse palge ette hõiskama" (Jd 1:24).

Uuendatud maa

Ükski inimlik keel ei suuda kirjeldada õigete tasu. Seda teavad vaid need, kes sellest osa saavad. Seal juhib Taevane Karjane oma karja elava vee allikatele. Elupuu kannab vilja igal kuul ja selle lehed on rahvastele terviseks. Seal on igavesti voolavad veeojad, mille kaldal heidavad puud oma varje radadele, mis on valmistatud Issanda lunastatutele. Seal ulatuvad tohutud

tasandikud kaunite kõrgustikeni ja Jumala mäed kõrguvad üles. Neil rahulikel tasandikel, elavate ojade ääres, leiab viimaks kodu Jumala rahvas, kes on nii kaua ekselnud rännakul. "Mu rahvas elab rahu eluasemel, kindlais elamuis ning häirimatus hingamispaigus" (Js 32:18). "Ei kuuldu enam vägivallast su maal, rüüstamisest ja hävitusest su piirides; sa nimetad oma müüre "Päästeks" ja väravaid „Kiituseks”" (Js

**Viimaks
kuulutab
kõik, et
Jumal on
armastus.**

60:18). "Nad ehitavad kodasid ja elavad neis, istutavad viinamägesid ja söövad nende vilja. Nad ei ehita teistele elamiseks, ei istuta teistele söömiseks /.../ ja mu valitud kasutavad ise oma kätetööd" (Js 65:21-22).

Seal ei ole enam pisaraid, matuseronge ega märke leinamisest. "Ning surma ei ole

enam ega leinamist ega kisendamist, /.../ sest endine on möödunud" (Ilm 21:4) "Ükski elanik ei ütle: "Ma olen nõder! [ingl k – haige]" Rahvale, kes seal elab, antakse süü andeks" (Js 33:24).

Uueks tehtud maal elavad ainult õiged. "Need on need, kes tulevad suurest viletsusest ning on pesnud oma rüüd ja teinud need valgeks Talle veres. Sellepärast nad on Jumala trooni ees ning on teenimas teda ööd ja päevad tema templis" (Ilm 7:14-15)¹

Vendlus Jeesusega

Tulevases maailmas juhib Kristus oma lunastatud elujõe äärde ja õpetab neile imelist tõde. Ta avab nende ees looduse saladused. Nad näevad Meistrit, kes hoiab oma käega maailmu paigal. Nad näevad suure Kunstniku oskusi, kui Ta värvib lilli väljal, ja õpivad tundma halastavat Isa, kes jagab igat päikesekiirt, ning lunastatud laulavad pühade inglitega tänulaule kiitmaks Jumalat Tema suure armastuse eest tänamatule maailmale...²

Varsti oleme töötatud kodus. Seal juhib Jeesus meid elavatele allikatele, mis algavad Jumala trooni eest, ning meenutab meile olukordi, millest Tema meid läbi juhtis, et meie iseloomu täiustada. ... Seal asetame Lunastaja jalge ette oma krooni, mille Tema on meile pähe pannud, ja kuldseid harfe sõrmitsedes kiidame ja täname Teda, kes istub troonil.³

Seal tervitavad lunastatud neid, kes on juhtinud nad ülestõstetud Päästja juurde. Nad ühinevad, et tänada Teda, kes suri, et inimestel võiks olla selline elu nagu Jumalal.⁴

„Ma nägin uut taevast ja uut maad; sest esimene taevas ja esimene maa olid kadunud ning merd ei olnud enam" (Ilm 21:1). Tuli, mis hävitab õelad, puhastab maa. Iga jälg needusest on ära pühitud. Ei ole igavesti põlevat põrgut, mis meenutaks lunastatutele patu kardetavaid tagajärgi.

Jääb ainult üks mälestus: meie Lunastaja kannab igavesti

ristilöömise märke. Tema haavatud pea, külg, käed ja jalad on ainsaks jäljeks sellest julmast tööst, mida patt on teinud. Prohvet ütleb Kristuse kohta: „Tema all on nagu valguse sära, tema kõrval on kiired, seal on ta võimsuse loor“ (Hab 3:4). Selles vigastatud küljes, kust kord voolas veri, mis lepitask inimese Jumalaga – selles on Päästja au, „tema võimsuse loor“... Ja Tema alanduse märgid on Tema kõrgeimaks auks; läbi ajastute ülistavad Kolgata haavad Teda ja kuulutavad Tema väge.

„Ja sina, Karjatorn, Siioni tütre künkas! Sinu juurde tuleb ja saabub endine valitsus“ (Mik 4:8). On saabunud aeg, mida pühad mehed on igatsusega oodanud sellest ajast, kui leegitsev mõök tõkestas esimesel inimpaaril tee tagasi Eedenisse, aeg mil „lunastada omandus“ (Ef 1:14). Maa, mis anti alguses kuningriigiks inimesele, kuid peteti Saatana poolt tema käest välja ning mis on seni olnud võimsa vastase käes, saadakse tagasi lunastusplaani tulemusel. Kõik, mis oli kadunud patu tõttu, saab taastatud. ...

Õiglaste tasu

Taeva atmosfääris ei ole enam valu. Ei ole enam pisaraid, matuseronge ega leinamärke. „Ning surma ei ole enam ega leinamist ega kisendamist, /.../ sest endine on möödunud“ (Ilm 21:4). „Ükski elanik ei ütle: „Ma olen nõder! [ingl k – haige]““ (Js 33:24).

Seal on Uus Jeruusalemm, austatud uue maa pealinn. ... Selles Jumala linnas „ei ole enam ööd“. Keegi ei vaja ega igatse puhkust. Seal ei väsi keegi tegemast Jumala tahet ja kiitmast Tema nime. Me oleme alati sama värsked kui hommikul ja see värskus ei lõpe iialgi. „Ning neile ei ole vaja lambivalgust ega päikesevalgust, sest Issand Jumal ise valgustab neid“ (Ilm 22:5). Jumala ja Talle au täidab Püha Linna lõppematu valgusega.

Jumala rahval on eesõigus olla osaduses Isa ja Pojaga. „Praegu me näeme aimamisi nagu peeglist“ (1Kr 13:12). Me näeme pilti

Jumalast peegeldatuna Tema tegemistes looduses ja inimese juures; kuid siis näeme Teda näost näkku ning mitte miski ei hajuta meie nägemist. Me seisame Tema ees ja saame vaadata Tema aulist nägu.

Seal tunnevad lunastatud nii, nagu neid endidki tuntakse. Armastus ja osavõtlikkus, mida Jumal ise on hinge istutanud, leiab seal kõige tõelisema ja meeldivama väljenduse. Puhas suhtlemine pühade olenditega, harmooniline seltskondlik elu pühade inglitega ja kõigi aegade ustavate inimestega, kes on oma riü pesnud ja valgeks teinud Talle veres, pühad sidemed, mis ühendavad «kõiki suguvõsasi taevas ja maa peal» (Ef 3:15) – see kõik suurendab lunastatute õnne.

Piiramatud võimalused

Iga annet arendatakse, iga võimet suurendatakse. Teadmiste omandamine ei väsita mõistust ega kurna jõudu. Seal võib teostada kõige suurepärasemaid ettevõtmisi ja unistusi, viia ellu kõrgeimaid ideid ja teostada ülevaimaid taotlusi. Ja ikkagi kerkib uusi kõrgusi ületamiseks, uusi imesid imetlemiseks, uusi tõdesid mõistmiseks ja uudseid eesmärgi mõistuse, hinge ja ihu võimete rakendamiseks.

Jumala lunastatutele on uurimiseks avatud kõik universumi aarded. Surelikkuse ahelaist vabadena võivad nad lennata kaugetesse maailmadesse – maailmadesse, mille elanikud värisesid kurbusest inimlaste hädasid nähes ja rõkkasid rõõmulauludest iga lunastatud hinge pärast. Kirjeldamatu heameelega sukelduvad selle maailma lapsed langemata olendite rõõmudesse ja tarkusesse. Nad jagavad meiega teadmiste ja mõistmise aardeid, mida nad on omandanud läbi ajastute Jumala kätetööd uurides. Tumestamata pilguga vaatlevad nad loodu aulikkust – päikesi, tähti ja nende süsteeme, mis kõik tiirlevad neile määratud korras ümber Jumala trooni. Kõigele, alates vähimast kuni suurimani, on kirjutatud

Looja nimi. Kõiges on näha Tema väe rikkust.

Ja iga järgnev aasta igavikus toob esile ikka rikkalikumaid ja aulisemaid ilmutusi Jumalast ning Kristusest. Sedamööda, kuidas kasvavad teadmised, suureneb ka armastus, aukartus ja Jumala laste õnn. Mida rohkem inimesed Jumalast teada saavad, seda enam imetlevad nad Tema iseloomu. Kui Jeesus avab nende ees lunastuse rikkusi ja hämmastavaid saavutusi suures võitluses Saatanaga, värisevad lunastatute südamed veelgi tulisemas pühendumises ja veelgi suurema vaimustusega mängivad nad kuldsetel kannedel. Kümme tuhat korda kümme tuhat ja tuhat korda tuhat häält ühinevad võimsaks kiituselauluks.

„Ja kõike loodut taevas ja maa peal ja maa all ja meres ning kõike, mis on nendes, kuulsin ma hüüdvat: „Sellele, kes istub troonil, ja Tallele – õnnistus ja au ja kirkus ja võimus olgu igavesest ajast igavesti!““ (Ilm 5:13).

Suur võitlus on lõppenud. Pattu ja patuseid ei ole enam. Terve universum on puhas. Läbi kogu loodu tuksub üks kooskõla- ja rõõmupulss. Temast, kes on loonud kõik, voogab elu, valgus ja rõõm läbi lõputu maailmaruumi. Kõige väiksemast aatomist kuni suurima maailmani kuulutavad kõik asjad – nii elutud kui elusad oma varjamatus ilus ja täiuslikkus õnnes – et Jumal on armastus.⁵

MA

1Review and Herald, Nov. 22, 1906.

2Review and Herald, Jan. 3, 1907.

3Review and Herald, Sept. 3, 1903.

4Review and Herald, Dec. 17, 1908.

5Suur Võitlus, originaali lk. 674-678.

1. Mida ootad sina kõige rohkem Jeesuse tagasitulekust?

2. Mis teeb taeva alati uueks ja huvitavaks?

3. See loeng sisaldab palju imelisi töotusi. Milline on sinu lemmik? Miks?

Vanematele ja õpetajatele

Tänapäeva ebakindlas, ohte ja hävingut täis maailmas vajavad meie lapsed hädasti lootust. Paljud kannatavad nälja, üksinduse või valu käes. Paljud otsivad rahu, armastust ja kindlustunnet. Jeesus on meie ainuke rahu- ja lootuseallikas.

Jeesuse sõnad Johannese 14:1-3 annavad meie lastele imelise lootuse helgest tulevikust. Me peame aitama lastel see lootus Jeesuses üles leida. Elagem oma elu nii, et see

näitaks lastele lootust.

Need loengud rõhutavad erinevate lugude, piltide, tegevuste ja arutelude kaudu Jumala lootusetöötuste usaldamise olulisust. Proovi alustuseks oma lastega järgmisi ideid:

1. Koosta lastele töötusekaardid. Las iga laps otsib Piiblist 10 töötust ja lugege neid koos. Lapsed, kes oskavad kirjutada, las kirjutavad, väiksemad

joonistavad töötuse tähiseks pildi. Julgustage lapsi neid kaarte jagama oma naabrilaste või koolikaaslastega, jagades nii lootust. Lastel on kerge leida töötusi peatükkidest Laul 23, 37, 91, 121, Jesaja 43, Johanne 14.

2. Avage lastega päris oma tänupalveraamatu, kuhu lapsed saavad ise kirjutada tänupalve töötuse eest, mis nad on leidnud. **MA**

Laste palvenädalaloengute autor on Seitsmenda Päeva Adventistide Koguduse Peakonverentsi lasteteenistuse juht Linda Mei-Lin Koh. Loenguid aitasid sel aastal eesti keelde tõlkida Aiki Pärna, Madli Vahtramäe, Helis Ust, Angelika Käsk, Hellevi Nõmmik, Annemai Noorkõiv, Martin Ruumet. Aitäh!

Tormi käes

Meelespeetav salm

“Ära karda, sest mina olen sinuga; ära vaata ümber, sest mina olen su Jumal” (Js 41:10).

Huvi äratamiseks

Küsi laste käest, kas nad on kunagi kalal käinud või näinud kedagi kala püüdmast. Lase neil rääkida, mida nad teavad kalapüügist ja kalapaatidest. Las nad räägivad lühidalt oma kogemustest. Siis küsi: „Millised ohud kaasnevad kalapüügiga?”

Kui Alice isaga ookeanil kala püüdis, läks midagi väga valesti. Püüa ära arvata, kuidas ta suutis selles olukorras rahulikuks jääda.

Lugu

“Oh, mul näkkab! Isa, ma sain kala!” hüüdis Alice erutatult.

“Hoia kõvasti kinni,” õpetas isa, kui ta lähemale tuli, et haarata tütre ridvast. “Vau! Milline saak! See on tursk!” hüüdis isa, kui ta avas kala suu, et konksu eemaldada.

“Kala näkkab täna eriti hästi!” ütles Alice. “Isa, äkki läheme pisut kaugemale, sinna, kus on need ilusad roosad lõhed?”

“Sa oled kalapüügist päris sisse võetud, või mis?” narris isa, kui ta kala kasti viskas.

See oli olnud kalapüüdmiseks hea päev. Isa ja tütar olid pühapäeva hommikul väga vara püügiga alustanud, lootes päeva lõpuks head noosi. Varsti liikus väike kalapaat üha kaugemale merele, et otsida Alicele roosat lõhet.

Kui Alice ja tema isa olid oma lõuna ära söönud, märkas isa taevast

tumedaid pilvi.

“Loodan, et see pole torm,” ohkas isa. “Võibolla peaksime igaks juhuks koju tagasi minema. Lõhet püüame ehk mõni teine kord.”

Alice kuulas käivitatud mootori ühtlast podisemist, kui see järsku turtsuma hakkas ning lakkas töötamast. “Oo, ei! Bensiin on otsas! Unustasin kaks kanistrit, mis me ostsime, maha!”

“Mis me nüüd teeme? Kas me jõuame koju?” püüdis Alice rahulikuks jääda.

“Ma kutsun rannavalve appi,” ütles isa kinnituseks, kui ta paadi raadioga tegeles. “Mayday! Mayday! Sting Ray kutsub!” Ta kordas appikutset kolm korda, kuid rannavalve ei vastanud.

Selleks ajaks hakkasid mustad pilved nende paadi ümber kogunema ning lained läksid üha suuremaks. Alice oli hirmul. Tuul muudkui tugevnes ja tugevnes. Tema süda tagus kiiresti, kui ta mõtles emale, oma koerale Roverile ning õde Lilianile.

“Ma kardan,” nuuksus ta ning puges isa lähedale. “Kas me sureme?”

“Ära muretse, mu laps, Jeesus hoolitseb meie eest,” lohus teda isa. “Palvetame kohe tema poole.” Nad pugesid purjeriide alla ning palusid Jumalalt abi.

Alice tundis ennast pärast palvetamist paremini. Ta teadis

oma südames, et Jumal on lähedal, sest tema südames oli äkki rahu. Tundus, et ulguv tuul pillutas tormisel merel väikest paati siia ja sinna mitmeid tunde. Siis kostus väikese paadi ees valju udupasuna hüüd. Isa viskas purjeriide kõrvale ning hüppas püsti.

“Appi! Appi!” hüüdis ta valjusti, lehvitates punast rätikut.

Üks kaubalaev oli vastanud isa appikutsele ning aitas nad ohutult kaldale. Isa vandus, et ei ole enam kunagi paadi tankimisel nii hooletu.

Õppetund

Tuletage meelde Jeesuse jügreid, kes läksid ühel õhtul koos Temaga paati. Samal ajal, kui nad purjetasid järve teisele kaldale, puhkes metsik torm. See lugu on kirjas Luuka 8. peatükis. Jeesus magas ja paat oli peaaegu põhja minemas. Hirmunud jüngrid ajasid Ta üles. Nad ei mõistnud, kuidas sai Jeesus sellise metsiku tormi ajal magada. Ta tõusis kõikuvast paadis püsti, tõstis käed ja käskis tuulel vaibuda. Siis pöördus Ta jüngrite poole ning küsis: “Miks te olete nii arad? Kuidas teil ei ole usku?” (Mk 4:40). Jüngrid olid unustanud, et Jeesus oli koos nendega paadis, nad arvasid, et on ainult torm ja nemad. Tegelikult ei ole kunagi sellist olukorda, et oleme meie ja on torm. Jeesus on alati koos meiega.

Kui Jeesus maa peal elas, oli Ta koos jüngritega paljudes tormides. Ta oli nende rahu allikas, Ta

vaigistas nende hirme. Isegi kui Jeesus läks tagasi taevasse, ei jätnud Ta neid üksi. Ta lubas: „Ja ma palun Isa ja ta annab teile teise Lohutaja, et tema oleks teiega igavesti. Tõe Vaimu” (Jh 14:16,17).

Kui Jeesus elab meie südames oma Vaimu läbi, ei pea me kartma. Piibel ütleb: „Heitke kõik oma mure tema peale, sest tema peab hoolt teie eest” (1Pt 5:7). Seda tegid ka Alice ja tema isa, kui nende kalapaat tormi kätte jäi.

Kasutamine

Mõtle hetkeks: Mis on sinu torm – asi, mida sa kõige rohkem kardad? Pimedus? Meri? Suured koerad või tülinorijad? Üksindus või hirm ära eksida? Või kardad sa Jeesusest kellelegi teisele rääkida? Jumalale oma hirmust rääkimine aitab alati. Keegi ütles kord targasti: „Ära ütle Jumalale, kui suur on sinu torm, vaid ütle tormile, kui suur on sinu Jumal.”

Arutelu

On täiesti normaalne, kui poisid

ja tüdrukud kardavad, kuid Jumal ei taha, et me jääksimegi kartma. Loe 1Pt 5:7; Lk 8:24, 25; Jh 14:1,16. Õpi pähe Js 41:10.

Millist nõu annaksid sõbrale, kes kardab? Milline piiblisalm või lugu võiks teda aidata?

Tegevus

Õppige selgeks laul „Mu Jumal on suur!“ ja laulge seda oma sõpradele, kui nad kardavad. „Mu Jumal on suur, nii võimas ja vägev. Ei miski ta jaoks võimatu.“

MA

Meelespeetav salm:

„Sel päeval, kui ma kardan, loodan ma sinu peale, Jumala peale” (Ps 56:4,5).

Huvi äratamiseks

Paluge igaühel leida endale paariline. Igas paaris on juhiks lühemat kasvu laps. Siduge paarilistel silmad kinni kas taskurätiku, salli või kaelarätiga. Kui kõlab märguanne tegevuse alguse kohta, siis on juhtide ülesanne oma paarilist juhtida toas nii, et viimane millegi/kellegi otsa ei komistaks. Kui „pimedad” on jõudnud lõppu, siis muutke ruumis asjade asukohta, et juhtimine oleks natuke keerulisem. Nüüd laske lastel taas see rada läbi teha. Kui kõik on lõpetanud, andke lõpusignaal ja paluge lastel minna

tagasi oma kohtadele. Küsige: mis juhtus, kui te olite pimedad? Kas te usaldasite oma juhti? Kas see oli lihtne? Kui sinu juht oleks sinu parim sõber, kas siis oleks tema usaldamine lihtsam?

Lugu

Sssss! Põmm! Põmm! Kõlasid õhus kõvad kärakad. Igaüks proovis joostes leida varju nende kõvade plahvatuste eest ühes pisikeses väikeses Singapuri linnas 1942. aastal.

Sõda oli käes. Jin Ping ei saanud aru, milles asi – enne oli kõik ju nii turvaline ja õnnelik, aga nüüd on

kõik muutunud. Hirm võttis igal pool võimust. Mitte kedagi peale oma perekonna ei saanud enam usaldada.

Ühel ööl äratas isa Jin Pingi üles.

„Tõuse üles, poeg! Tõuse üles! Me peame kiiresti paadile minema,” sosistas isa kiirustavalt.

„Mis? Kus?” kogeles poiss.

„Ära küsi praegu. Tee, nagu ma ütlen!” ütles isa nõudval häälel.

Peagi hiilis Jin Ping koos isa, ema ja väikese õega tänaval peatudes ja varjudes iga tumeda kogu lähenemisel.

„Me kohtume onu Pohiga ja tema viib meid laevani,” seletas isa sosinal.

„Kas me saame teda usaldada?” uuris ema kahtlustavalt.

„Me võime teda usaldada – ta on ju meie vana sõber,” kinnitas isa.

„Me võiksime enne minekut palvetada. Tahame ju, et Jumal meid saadaks,” pani ema ette. Pere palvetas ja alustas taas teed.

Pärast pikka aega kõndimist jõuti kokkusaamiskohale ning nad peitsid end selle lähendusse. Isa vaatas nii paremale kui ka vasakule, siis kella ning uuesti ringi vaadates märkas kolme tumedat kuju nende peidukoha poole tulemas. Isa oli just püsti tõusmas ja nendega rääkima minemas, kui mõistis, et need kolm meest ei olnud sõbrad, vaid vaenlase sõdurid. Neid ei olnud saatnud nende onu Poh. Täielik vedamine, et nad ei avastanud peitvat perekonda.

Pere oli vaikselt peidus peaaegu kaks tundi. Isa märkas uut tumedat kuju lähenemas. Seekord ta kuulis sosinat: „Kok Hau, oled sa seal?” Jah, tema oli onu Poh. Ta kutsus isa nimepidi. Ta oli tulnud, et neid päästa. Nad võisid onu usaldada.

Onu Poh juhatas neid läbi erinevate pimedate alleede jõekaldale, kus ootas väike paat. Nad hüppasid kiirelt paati ja isa kallistas veel kord onu Pohi. Peagi viis paadimees nad merele. Mitmete päevade ja ööde pikkune paadis loksumine sai läbi. Nad jõudsid Indoneesiasse Pulau Pinangi. See oli tõesti napilt vedamine.

Õppetund

Jeesuse jüngrid olid hirmul ja täis kahtlust, kui Jeesus Ketsemani aias vahistati. Nad jooksid, kuidas jalad võtsid, et ise vahistamisest pääseda. Nad ei tahtnud olla Jeesusega seotud. Nad ei suutnud kedagi usaldada. Vaene Peetrus! Ta oli nii hirmul, et teda seostatakse Jeesusega, et ta salgas Jeesust kolm korda. Iga kord, kui keegi temalt küsis, ütles ta: «Ma ei tunne seda inimest!» (Mt 26:72). Kuid Peetrusele meenusid peagi Jeesuse sõnad, et Ta tõuseb peagi surnuist üles. Just see andiski talle lootuse, et Jeesus tõuseb varsti üles. Ta uskus oma Looja sõnadesse. Peetrus läks koos teise 10 jüngriga Galileasse mäele, kus Jeesus oli lubanud nendega kohtuda. Ta kutsus jüngreid üles kogu maailmale Jumala armastusest

rääkima (Mt 28:16-20).

Kasutamine

Aita lastel teha ilus kaart kaunistatud pealt meelepeetava salmiga (Ps 56:4,5). Julgusta oma lapsi neid kaarte jagama naabritele või haigetele või orbudele, kes veel Jeesusest midagi ei tea.

Arutelu

Mida tähendab kedagi usaldada?

Meie sõprus Jeesusega kasvab, kui me loeme iga päev Piiblit ja palvetame. Kuidas on sõprus ja usaldamine seotud?

Kas sa suudad meenutada mõnda keerulist olukorda, kus sa pidid Jeesust usaldama? Räägi tervele klassile.

Kui keegi ütleb: „Ma ei ole kindel, kas Jeesus tuleb varsti tagasi,” siis millist piibliteksti sa saaksid kasutada, et äratada tema usaldust Jeesusesse? Loe Jh 14:1-3.

Tegevus

Lahenda see kodeeritud teade, et teada saada, mida Jumal saab sinu heaks teha, kui sa Teda usaldad.

MA

Segapudru perekond

Huvi äratamiseks

Tee 6-8 pilti mitmekultuurilisest perest lastega. Anna lastele aega pilte vaadata. Küsi, mis on nende perekondade juures ühist; mis on erinevused; kui perekonnaliikmed on erinevad, kas see on siis ikka perekond.

Jutt

„Tead mis, Carlos? Me toome koju väikese õe,” ütles isa põnevusega hääles.

„Kas tõesti, isa! Kas ma võin teda

hoida?” oli Carlos õnnelik ja ootusärevuses.

„Muidugi võid. Me läheme koos lastekodusse väikesele Cwee Lile järele,” ütles isa seepeale.

Need ootusetunnid tundusid nii pikad, et Carlos ja tema viis öde-venda ei jõudnud enam oodata. Lõpuks saabus siiski aeg minna.

Kõik kuus last ronisid vanasse autosse suure erutusega. Mõelda vaid,

Meelespeetav salm:
“**“Ja olen teile Isaks, ja teie olete mulle poegadeks ja tütardeks,” ütleb Kõigeväeline Issand (2Kr 6:18).**

väike õde, kellega mängida! Siis võttis ema oma kätel oleva väikse pambu pealt teki ära ja näitas lastele nende pere uut liiget. Siis kõlas palju ohhe ja ahhe. Õhus oli tunda põnevust!

„Vaata tema silmi, need on nii väikesed. Kas ta ikka näeb nende kitsaste silmade vahelt midagi?“ küsis Carlos, vaadates ainiti õe silmi.

„Minul on suured ümmargused silmad,“ märkis 6aastane Akeela.

„Sina oled Aafrikast pärit, aga Cwee Li on Hiinast,“ selgitas ema oma lastele. Paljudel hiina beebidel on väga peenikesed silmad. Jumalale meeldivad nad just sellistena, see on teistsugune ilu.“

„Miks tema nahk ei ole nii pruun ja läikiv nagu minu oma?“ küsis Shackie, puudutades sõrmega väikese beebi kätt.

„Ema, koolis hüütakse meid segalasteks. Kas me oleme imelikud?“ küsis Junie julgelt.

„Oi ei!“ hüüatas ema, vaadates lastele silma. „Te olete väga erilised meie jaoks. Jumal andis teid mulle ja isale.“

„Meil ei ole päris enda lapsi,“ lisas isa, kui ta Akeelat kallistas, „ja siis otsisime erilisi lapsi, kes võiksid meie perre tulla.“

„Kõigepealt leidsime Carlose ja siis nägime Juniet, Shackiet, Ohnmat ja Rachelit. Me lihtsalt ei suutnud keelduda. Te võite olla sündinud Aafrikas, Filipiinidel või Myanmaris, kuid Jumal valis igaühe teist just isa ja minu jaoks, ja me armastame teid kõiki.“ Ema naeratas ja kallistas oma kuut last.

„Meil on eriline pere, jah? Kollane ja must ja valge,“ ütles Carlos rahuolevalt. „Mulle see sobib.“

„Ma arvan, et on väga tore olla selline segapudru perekond. Me oleme erilised!“ kihistas Shackie.

Õppetund

Mõelda vaid – ka sina kuulud

erilisse perekonda – Jumala perekonda. Alguses lõi Jumal kogu universumi (1. Mooese 1. peatükk). Vaata tähti ja galaktikaid, mis Jumal on loonud. Mõttele siis Jumala perekonnale, kes elab kogu universumis, ja tea, et sa oled üks osake hiiglasuurest segamini perekonnast.

Apostel Paulus ütles: „Ta tahtis, et me oleksime Tema lapsed kõigi nende õigustega, mis lastel on. ... Kuna sa oled Tema laps, annab Ta sulle kõik, mis Ta on oma lastele lubanud anda“ (Gl 4:5,7).

Ohoo! Kui me valime Jeesuse, pärimme me kõik, mis Jumalal meile annab.

Apostel Johannes kirjutas: „Vaadake, kui suure armastuse Isa on meile andnud: meid hüütakse Jumala lasteks ja need me olemegi. Maailm ei tunne meid, sest ta ei tunne teda (1Jh 3:1). Ja Jeesus on töötanud: „Minu Isa majas on palju eluasemeid“ (Jh 14:2), koht igaühele, igale Jumala lapsele. Iga inimene on Tema jaoks tähtis – just nagu oleksid sa ainuke.

Kasutamine

Tee nimekiri nendest vahvatest tegevustest, mida sa tahaksid kindlasti teha, kui elad Jumala

majas. Mida sa tahaksid avastada? Kuhu sa tahaksid minna? Ja kellega sa tahaksid kõige rohkem olla? Mida räägiksid oma sõpradele, et ka nemad võiksid kord Jumala majas elada? Ma loodan, et sa ütled neile, et nad peavad vaid Jeesuse oma parimaks sõbraks kutsuma ja armastama Teda kogu oma südamest.

Arutelu

1. Jumal võtab meid oma perekonda, kui me võtame Tema vastu. Mida lapsendatud lapsed teevad, et näidata oma armastust oma uue perekonna vastu?

2. Kas selles loos on midagi, mida saaksid rääkida lapsele, kes elab õnnetus perekonnas või tunneb end üksikult, mitteolulisena või soovimatu lapsena?

Tegevus

Õppige ära laul „Jeesus kõiki armastab“ ja joonistage pilt erinevatest inimestest, kes on Jumala perekonna liikmed. Näidake oma pilte lastetunnis üksteisele.

MA

Usaldusväärne Kapten

Huvi äratamiseks

Kui paljud teist on langevarjuhüppeid teinud? Kes tahaks seletada, mis langevarjuhüpe täpsemalt on? Kui ma oleksin piisavalt julge, et proovida langevarjuga hüppamist, milliseid soovitusi te mulle annaksite? Kui oluline see on, et minu juhendaja oleks usaldusväärne?

Lugu

Selge sinine taevastähendas suurepärase päeva, et minna langevarjuhüppeid tegema. Jason oli seda päeva väga oodanud. Täna lähevad tema ja ta sõbrad Briant ning Kumar langevarjuga hüppama, pannes proovile oma julguse. See on olnud Jasoni unistus juba tema seitsmendast eluaastast!

Kas sa suudad kujutleda end kukkumas kolmesaja meetri kõrguselt? Jason pidi möönma, et see idee oli hullumeelne. Ent miski ei peatanud neid kolme selle hingematva kogemuse ees. Nõnda läksid nad kokkulepitud ajaks McDowell Langevarjukeskusesse ning kohtusid oma juhendajate, kapten Lee, John Drury ja Mary Thomasega.

“Mehed, täna võite te kogeda sensatsiooni, hüppates 4115 meetri kõrguselt oma kõige esimest hüpet,” teatas kapten Lee. “Vau! On see alles kukkumine!”

hüüatas Jason murelikult.

“Aga, kapten, meil pole ju mingisugust kogemust. See on meie esimene kord,” tuletas Kumar meelde.

“Ärge muretsega, ma olen teiega,” ütles kapten Lee, silmad säramas. “Te võite minu peale loota.”

“Hei, poisid! Kõik, kes esimest korda elus hüppavad, võivad proovida ainult tandemhüpet,” teatas Mary Thomas. Tandemhüpe tähendas, et nad kinnitatakse tugeva rihma abil oma juhendaja külge. Juhendaja aitab käsitseda langevarju ja ülejäänud varustust. Pärast 30-minutilist treeningut kiirustasid Jason, Bryant ja Kumar lennukisse, et lennata taeva avarustesse koos ülejäänud kümne langevarjuhüppe huvilisega. Vaade lennukiaknast oli hingemattav. Jason jälgis kogenud langevarjureid oma hüppeks valmistumas, kui järsku tundis, nagu oleks keegi ta kätt patsutanud.

“Tule juba, meie kord on,” hüüdis kapten Lee, aidates Jasoni jalule.

“Ok! Ma olen valmis, aga vaata, et sa mind enda lähedal hoiad,” vastas Jason närviliselt.

“Tähelepanu, üks, kaks, hüppa,” luges kapten Lee ning tema ja Jason hüppasidki lennukist välja.

**Meelespeetav
salm:**

**“Pidagem
vankumatult
kinni lootuse
tunnistusest,
sest ustav on,
kes seda on
töötanud.”**

**Heebrealastele
10:23.**

“Oh, mul käib pea ringi,” hädaldas Jason. “Ma kukun liiga kiiresti!”

“Ma olen täpselt sinu kohal, Jason. Sa võid mu peale loota!” vastas kapten Lee. “Lihtsalt lõdvestu ja vaata enda ümber. Vaata seda imelist taevast!”

Kapten Lee tuli Jasonile lähemale ja hoidis ta kahest käest kinni, sirutades need aeglaselt välja, et takistada tuult ja aeglustada kukkumist. Iga kord, kui Jason palus abi, oli kapten Lee tema lähedal, et teda aidata. Tõepoolest, kapten Lee osutus väga usaldusväärseks õpetajaks.

Vähehaaval Jason rahunes ning hakkas lendumist nautima. Pärast näiliselt pikka kukkumise perioodi avanes langevari ning nad langesid turvaliselt maale. Pealtvaatajad naeratasid ning tervitasid neid aplausi saatel.

“Aitäh, kapten. Te olite imeline, usaldusväärne õpetaja!” hüüatas Jason. “Koos teie kui juhendajaga olen ma valmis kui tahes mitu korda uuesti proovima.”

Õppetund

Me ei käi küll päris langevarjuga

hüppamas, ent meil on usaldusväärne Sõber, kes on lubanud meid endaga kaasa võtta ja Taevasse viia. Jeesus pole mitte ainult 100% usaldusväärne, vaid Ta ka armastab meid nii palju, et oli valmis meie eest surema. Jumal näitas prohvetitele tuhendeid aastaid tagasi, et Ta on valmis saatma oma Poja, et päästa mehi ja naisi, poisse ja tüdrukuid patu küüsisist. “Aga kui aeg täis sai, läkitas Jumal oma Poja” (Galaatlastele 4:4). Jumal pidas oma lubadust. Me võime Tema peale loota. Pole ime, kui kuningas Taavet ütles: “Igavesti, Issand, jääb püsima Sinu Sõna taevast!” (Psalm 119:89).

Jeesuse lubadustele võib alati loota. Ta peab oma lubadusi. Enne, kui Ta taevasse tagasi läks, julgustas Ta oma jüngreid, et nad ei oleks kartlikud: “Aga kui Trööstija tuleb, kelle mina teile läkitan Isalt, tõe Vaim, kes lähtub Isast, see tunnistab minust. Ja teiegi tunnistate, sest te olete algusest peale olnud ühes minuga” (Johannese 15:26).

Nii, nagu Jeesus nelipühilubas, kui Ta jüngrid olid kokku kogunenud, üteldes, et “nad kõik said täis Püha Vaimu ja hakkasid rääkima teisi keeli, nõnda nagu Vaim neile andis rääkida” (Apostlite teod 2:4).

Jah, Jeesus töötas meile: “Ma lähen teile aset valmistama. Ja kui ma olen läinud ja teile aseme valmistanud, tulen ma jälle tagasi” (Johannese 14:2, 3). Ta tuleb tagasi ning me tahame Temaga kohtumiseks valmis olla.

Kasutamine

Küsi oma õpilastelt, kuidas järgnev Piibli töötus on nende elus täitunud ning julgusta neid rääkima oma kogemustest. (Ole valmis rääkima oma kogemustest, aidates neil alustada.)

1. Johannese 1:7 – Kui me “käime valguses”, nõnda nagu Jeesus on valguses, “on meil osadus üksteisega”.

1. Johannese 1:9 – “Kui me oma patud tunnistame, on tema ustav ja õige, nii et Ta annab meile patud andeks ja puhastab meid kõigest ülekohtust.”

Laul 23:1, 6 – “Issand on mu karjane, mul ei ole millestki puudust!” või “Ainult headus ja heldus järgivad mind kõik mu elupäevad.” Sa võid loota kõigile Piibli töötustele, sest “ustav on see, kes seda on töötanud”. Korrake koos meelepeetavat teksti.

Arutelu

Jumal tahab, et me räägiksime teistele, kui usaldusväärne sõber

on Jeesus meile olnud. Vali endale kaaslane ning harjuta rääkimist teemal: Kui usaldusväärne on Jumal mulle olnud.

Tegevus

Mängi äraarvamismängu, mõistatades, kes on need usaldusväärsed Piiblitegelased.

Mooses usaldas maakuulajaid, kes töid häid uudiseid. Kes olid need kaks usaldusväärset isikut?

Juudid usaldasid seda vaprat kuningannat, kes palus kuningal nad päästa nende vaenlaste käest. Mis ta nimi oli?

See ustav noor mees pääses vangist ning sai Egiptuse valitsejaks.

See ustav tüdruk oli lapsehoidja beebile, kes magas vees väikeses korvis.

See ustav noor mees oli apostel Pauluse sõber. (Vastuseks sobib rohkem kui üks nimi.) Kui aega jätkub, lase lastel ise mõistatusi välja mõelda ning neid klassis teistelt lastelt küsida.

MA

Meelespeetav salm:

“Ma lähen sinna ja valmistan teile koha. Kui ma olen valmis saanud, tulen ma tagasi. Ja siis ma võtan teid endaga kaasa” (Jh 14:2,3).

Uhiuus kodu

H u v i Lugu äratamiseks

Jaga lapsed neljaliikmelisteks gruppideks. Anna igale grupile posterisuurune paber ja marker ning lase neil kirja panna esemed, mida sooviksid oma uude koju, kui neil tuleks kolida välismaale.

Nende riiki ootas ees suur muutus. Kõik rääkisid uuest armeest, mis pidi tulema ja võtma üle nende riigi valitsemise.

Perekond Acosta otsustas, et nad peavad maalt lahkuma, enne kui on liiga hilja. Nad otsustasid, et isa läheb kõigepealt üksinda ja otsib omale töö ning koha elamiseks, kuhu võiksid tema naine ja kaks poega hiljem järele tulla.

“Aidaa, issi!” Pedro ja Juan nutsid, kui kallistasid oma isa viimast korda, enne kui ta bussi

astus.

“Ma tulen tagasi, poisid. Hoolitsege oma emme eest,” vastas isa kurbusega hääles.

Päevadest said kuud ja Pedro ning Juan ootasid ärevusega kirja või sõnumit isalt. Kas ta on juba tööd leidnud? Kas ta on leidnud neile koha elamiseks?

Pärast seda, kui nende meelest oli möödunud juba terve igavik, tuli keegi nende majja ja tõi isalt kirja. Ema luges hoolikalt iga sõna poistele ette.

“Hea uudised! Isa on leidnud meile koha elamiseks. Praegu ta korrastab seda ja teeb meie jaoks ilusaks,” seletas ema rõõmsalt.

“Oo, vägev! Millal me minema hakkame?” küsis Juan põnevusega.

“Kas me võime kohe asju pakki mahakata?” tahtis Pedro teada.

“Hea mõte! Aga pakkige ainult hädavajalikud asjad; meil peavad kerged kotid olema,” tuletas ema poistele meelde.

Möödus veel üks nädal ja ikka veel ei olnud mingit märki kolimisest. Pedro hakkas kannatust kaotama.

“Miks isa nii kaua venitab? Kas ta on meid ära unustanud?” nurises Juan.

“Poeg, ära nurise. Isa lubas meile kena koha valmistada ja ta peab oma lubadust,” tuletas ema Juanile meelde.

Lõpuks, kui veel üks nädal oli möödunud, tuli isalt sõnum, et nad võivad tulla. *Hurraa!* Poisid olid valmis kohe startima. Pärast päevi kestvat bussisõitu ja jalgsi käimist mööda tolmuiseid teid ületasid nad ohutult piiri. Isa ootas neid seal!

“Issi, meil nii meeldib meie uus kodu!” teatas Pedro rõõmsalt. “Pole ime, et sul võttis kaua aega, et seda meie jaoks valmistada.”

Õppetund

Jeesus rääkis oma jüngeritele, et ta läheb neile ilusat kodu valmistama. See on koht igaihe jaoks, kes armastab Teda ja tahab koos Temaga elada. Selles kohas võid olla koos lõviga ja ta ei tee sulle liiga (Js 11:6). Kas pole mitte põnev, kui sul on koduloomaks lõvi või leopard?

Jumalal on ka sinule koht oma plaanis. Ta tuletab meile meelde: “Enne kui ma sind emaihus valmistasin, tundsin ma sind” (Jr 1:5).

Kasutamine

Valmista paar ilusat kaarti ja joonista pildid sellest erilisesest kodust, mida Jeesus sulle valmistama läks. Räägi sellest töötusest kolmele sõbrale, kes Jeesust ei tunne.

Arutelu

1. Mis sa arvad, mida teeb Jeesus praegu, kui Ta läks meie ees Isa juurde?

2. Millist erilist paika on Jeesus sulle valmistamas? Loe Ilmutuse 21 ja 22, et vastata sellele küsimusele.

3. Kuidas saad sa valmistada selle erilise kodu jaoks? Püsi Jeesuse lähedal palve ja piiblilugemise kaudu. Palu, et Jeesus aitaks sul ka teistele Temast rääkida.

Tegevus

Kirjuta üks luuletus sellest uuest, erilisest kodust ja palu oma lasteklassi õpetajat, et võiksid seda ka teistele ette lugeda.

MA

Meelespeetav salm:
„Ma nägin, ennäe:
valge pilv, ning see,
kes istus pilvel, oli
Inimese Poja
sarnane, tal oli
kuldpärg peas ning
vahe sirp käes“
(Ilmutuse 14:14).

Huvi äratamiseks

Näita lastele pilte kuningatest, printsidest ja printsessidest – erinevate maade kuningliku seisuse esindajatest. Küsi, mis teeb kuninga või kuninganna erinevaks, võrreldes teiste inimestega. Kuningad ja kuningannad saavad esimest korda oma krooni kanda erilisel tseremoonial, mida k u t s u t a k s e kroonimistseremooniaks.

Lugu

„Ärka üles! Ärka üles! Unimüts!“ hõikas ema, sikutades tekki, mis Ravit kattis.

„Mmm, ma olen väsinud,“ ohkas Ravi.

„Tõuse nüüd ruttu üles või sa magad suure sündmuse maha,“ jätkas ema tungivalt.

„Võibolla peaksime tal laskma edasi magada,“ soovitas vanem õde Premila. „Ta ei taha kuninganna kroonimist näha.“

„OK! Ma olen valmis nägema kuningannat!“ hüppas Ravi püsti, olles täiesti ärkvel.

See oli põnev päev kõigi jaoks. Singapuris aastal 1953. Ilusat, noort kuningannat krooniti. Ja kroonimistseremooniat näidati televisioonis esimest korda üle terve maailma. Must-valge televiisor oli just võetud kasutusele ja paljud pered ei suutnud seda endale veel võimaldada. Aga õnneks oli Jeyakumari perekonnal üks väike televiisor olemas.

„Algas! Kui sa kohe ei tule, siis jääd sellest ilma, Ravi,“ hõikas isa ärevalt.

„Vau, vaata seda uhket

vankrit!“ hüüatas Ravi. „Ma sõidaksin hea meelega sellises.“

„Vaata! Siit tuleb noor kuninganna!“ lisas Premila. „Kas ta pole mitte ilus?“

„Vaata ometi tema kleiti! Oh, mulle nii meeldib see!“ hüüatas ema.

Tundus, et läks kaua aega, enne kui parim osa tseremooniast kätte jõudis. Ravi hakkas juba väsima.

„Millal nad talle krooni pähe panevad? Miks ometi on vaja nii palju palveid ja kõnesid?“ ohkas ta.

„Ole kannatlik,“ manitses isa. „Vaata, peapiiskop valmistab krooni ette, ja ta tõstab seda praegu.“

Auline hetk jõudis kätte, kui see kroon, sadade sädelevate juveelidega, asetati kuninganna Elisabeth II. Milline suur, majesteetlik tseremoonia! Ravi ja Premila ei unustanud seda kunagi.

Õppetund

Me näeme Kuningate Kuninga, Jeesuse Kristuse kroonimist, kui Ta tuleb tagasi aus ja hiilguses kõigi jaoks, kes Teda armastavad. Temast sai kaitsetu väike beebi ja „ta on olnud kõigiti kiusatud nii nagu meie, ja siiski ilma patuta“ (Hb 4:15). Paulus ütleb meile: „Nõnda ka Kristus, üks kord juba ohverdatud, et ära kanda paljude patud, ilmub teist korda mitte enam patu pärast, vaid päästma neid, kes teda ootavad“ (Hb 9:28).

Meie sõber, Jeesus Kristus, tuleb aus ja hiilguses meile järele. Ta ei ole ainult kroonitud Kuningas. Nimi, mis on kirjutatud tema kuue ja puusa peale, on „Kuningate Kuningas ja Isandate Issand“ (Ilm 19:16).

Ja rohkemgi

veel! Johannes nägi seda ilmutuses ja kirjeldab seda meile: „Taevased väehulgad järgnesid talle valgete hobuste seljas, üll valge puhas peenlinane“ (Ilm 19:14). Kas sa suudaksid ette kujutada neid võimsaid ingleid, kes Teda saadavad, kui Ta tuleb meie väikese Maa poole? Ta tuleb selleks, et võita Saatana jõud, mis ähvardavad Tema rahvast. Tema on meie kroonitud Kuningas!

Kasutamine

Küsi lastelt, kas nad oskaksid kirjeldada Jeesuse tulemist aus ja hiilguses? Kas Ta tuleb särava valgusega? Joonista pilt sellest sündmusest ja jaga seda oma sõbraga.

Arutelu

Kuidas saad olla kindel Jeesuse lubaduses tagasi tulla sinu pärast? Kas leiad Piiblist tootusi selle kohta?

Kuidas saad valmistuda kohtumiseks Jeesusega, Kuningate Kuningaga?

Kuidas sa end tunneksid, kui näeksid inglite armeed tulemas koos Jeesusega? Pea meeles, nad tulevad Jumala rahva jaoks; nad tulevad sinu jaoks. Kuidas see teadmine sind tundma paneb?

Tegevus

Lase lastel lõigata värvilisest paberist 4x10-sentimeetrised ribad. Igale paberiribale kirjuta üks toetus Jeesuse tagasituleku kohta. Ühenda kõigi värvilised ribad ja ühenda need üheks pikaks ahelaks. Riputa see lastetuppa meeldetuletuseks, et Jeesus tuleb tagasi kui Kuningate Kuningas.

Meelespeetav salm:
„Galilea mehed, mis te seisate siin ja vaatate üles taevasse? See Jeesus, kes teilt võeti üles taevasse, tuleb samal kombel, nagu te nägite teda taevasse minevat” (Ap 1:11).

Huvi äratamiseks

Näidake mõningaid pilte või lühikest videoklippi pulmadest, sünnipäevapeost või perekondlikust kokkutulekust. Küsige, miks on sellised sündmused põnevad ja lõbusad? Mida tehakse sellistel perekonna taaskohtumistel?

Lugu

Oli vanaisa 80. sünnipäev. Kõik ärkasid varakult, et suureks peoks ettevalmistusi teha. Ema ja kõik õed olid juba askeldamas köögis. Onud ja tädid pidid peagi saabuma. Renee, Paul, Jaana ja teised nõod pidid ka tulema. Milline põnev päev saab see olema!

Merje oli juba kaua seda päeva oodanud. Ta tahtis oma nõbudele näidata uut onni puu otsas. Kas poleks tore seal üleval teepidu pidada!

”Tere, sõbrad! Tore teid näha,” ütles Merje rõõmsalt ja kallistas just kohale jõudnud Jaanat ja Pauli. „Oh, seal on veel Renee ja Kati,” lisas Merje.

„Kas teate?” ütles Merje, sära silmis. „Isa ehitas mulle puu otsa majakese. Tulge, ma näitan teile!” Kõigil kuuel lapsel oli üleval puumajakeses nii lõbus, et nad oleksidki parema meelega sinna

jäänud, selle asemel et olla täiskasvanutega aias. Aga see oli siiski vanaisa sünnipäev ja kõik pidid tähistama seda koos temaga. Ja pealegi, seal oli suur ja maitsev sünnipäevatort. Kõik lapsed said aidata vanaisal tordiküünlaid puhuda. Pidulõppes kell 11 õhtul. Merje meelest olid sellised koosolemised väga lõbusad ning nad rääkisidki juba sõpradega järgmisest kokkusaamisest.

Õppetund

Kas sa tead, et on tulekul üks suur kokkusaamine sinu ja minu jaoks? Väga varsti tuleb Jeesus Kristus ja viib meid koju suurele terve maakera inimeste taasühinemisele. Piiblis on kirjutatud: “Sest Issand ise tuleb sõjahüüu, peaingli hääle ja Jumala pasuna saatel alla taevast ning esmalt tõusevad üles surnud, kes on läinud magama Kristuses, pärast kistakse meid, kes oleme üle jäänud elama, ühtviisi koos nendega pilvedes üles õhku Issandale vastu, ja nõnda me saame alati olla koos Issandaga” (1Ts 4:16,17). See on terve universumi kokkutulek. Me oleme Jumalast lahutatud patu tõttu, kuid Jeesuse surm ristil tegi selle taasühinemise võimalikuks.

Vägev! Suudad sa ette kujutada, et Jeesus isiklikult tuleb meid koju saatma?! Aastasadu tagasi võttis Jeesus Eenoki taevasse (1Mo 5:24). Ta tuli ja võttis ka Eelija tulevankris taevasse (2Ku 2:11). Nüüd tuleb Jeesus ja viib meid ära sellest patusest maailmast,

probleemidest ja surmast. Ta võtab meid kaasa, et saaksime olla koos Temaga. Pane tähele – Ta on lubanud: „Ja kui ma olen läinud ja teile aseme valmistanud, tulen ma jälle tagasi ja võtan teid kaasa enese juurde, et teiegi oleksite seal, kus olen mina” (Jh 14:3). See on tõotus, mille Jeesus täidab! Oled sa põnevil selle suure kokkutuleku ootuses?

Kasutamine

Palu oma õpetajal või vanematel viia sind lastehaiglat või lastekodu vaatama. Võta kaasa värvilisi õhupalle, millele on seotud piiblitekstid ja anna need lastele. Räägi neile sellest suurest taasühinemisest, mis Jeesuse tulekul aset leiab. Ütle neile, et nad võivad usaldada Jeesust, kes tuleb uuesti, et viia sind ja neid koju oma majja.

Arutelu

1. Mida sa tunneksid, kui keegi, keda sa armastad, on suremas vähki?

2. Oletame, et keegi ütleks sulle: „Mul on kõrini sellest maailmast. Meil toimuvad tulistamised koolides, terroristide rünnakud ja inimröövid.” Mida sa vastaksid talle? Milliseid piiblitekste saad kasutada, et aidata tal uskuda paremasse tulevikku?

Tegevus

Koosta laul või luuletus suurest taaskohtumisest taevas koos Jeesuse ja Jumalaga. Jaga seda oma sõpradega hingamispäevakoolis.

Meelespeetav salm:
**“Ja ööd ei ole enam,
 ja neile ei ole vaja
 lambivalgust ega
 päevavalget, sest
 Issand Jumal
 valgustab neid, ja
 nemad valitsevad
 ajastute ajastuteni”**
(Ilm. 22:5).

Suvi vanaisa juures

H u v i äratamiseks

Näita erinevate majade pilte, alates väikestest onnidest kuni suurte häärberiteni. Küsi, “millises majas tahaksid sa elada? Miks?”

Lugu

Oli kell 6 pühapäeva hommikul ja Hans oli juba üleval. See oli päev, mida ta oli oodanud! Perekond kavatses minna külla vanaisale ja vanaemale Schmidtile Saksamaal. Ja nad veedavad seal terve kuu.

Hans ei suutnud ära oodata, et näha vanaisa ja vanaema. Eriti armastas ta vanaisa hiiglasuurt maja; see nägi välja nagu loss. Sellel oli 3 korrust paljude tubadega, nii et ta sai peita end ja mängida oma venna ja õega. Muidugi, ka nööd tulevad nendega kaasa mängima. Vau, kujutle vaid ette, kui tore see saab olema!

Kuid mitte-nii-väga-tore osa oli pikk lennureis.

Pärast seda, mis tundus pika teekonnana, saabusid nad õhtuks Schmidt'ide mõisa ja Hans läks kohe magama. Järgmisel hommikul äratas teda läbi akna paistev ere päikesevalgus. Hüpates voodist üles tuli Hansule äkki meelde, et ta oli vanaisa majas. Ta jooksis alla kohtuma vanaisa ja vanaema Schmidt'iga.

“Tere hommikust!” ütles Hans õhinaga, kui ta jooksis vanaisa ja vanaema embama. “Olen õnnelik, et olen siin!”

“Tundsime teist kõigist puudust. Kuid saame olla koos

n ü ü d
t e r v e
kuu,” ütles
vanaema naeratades.

Iga päev möödus Hansule väga kiiresti; siin oli nii palju toredaid asju teha. Perekond läks järve äärde kala püüdma, ronis üles mäest Schmidtide maja taga ja hankis maiuspalu turupäevadel. Hansu meelisaeg oli koos vanaisaga, kes näitas talle kõiki tube oma suures majas. Ta näitas Hansule oma erilist kivide ja kirveste kollektsiooni ja õpetas Hansu laskma vibuga nooli. Oli imetore õppida vanaisalt. Ta paistis teadvat palju asju. Kui Hansul oleks olnud see võimalus, oleks ta valinud elada koos vanaisaga igavesti.

Õppetund

Kord väga pea tulevikus võime me kõik külastada Jeesust taevases eluasemes – majas, mis on palju suurem ja parem kui vanaisa Schmidt'i oma. Johannes räägib meile imekaunist Uuest Jeruusalemmast: “Ja tema müüri alusehitus oli jaspiskivist ja linn puhtast kullast, selge klaasi sarnane. Ja linna müüri aluskivid olid ehitatud kõiksuguste kalliskividega. Esimene aluskivi oli jaspis, teine safiir ...” (Ilm. 21:18,19).

Suudad sa seda ette kujutada! Selles suures linnas “... Jumala ja Talle aujarg on siis seal, ja Tema sulased teenivad Teda. Ja nad näevad Tema palet, ... Ja ööd ei ole enam, ja neile ei ole vaja lambivalgust ega päevavalget, sest Issand Jumal valgustab neid, ja nemad valitsevad ajastute ajastuteni” (Ilm. 22:3-5). Kas sa ei tahaks olla seal? Jumal tahab, et

oleme Temaga. Me peame uskuma, et Jeesus suri meie pattude eest ja paluma Tal tulla jäädavalt meie ellu. Siis püüdleme igal päeval, et elada Jumala viisil ja armastada Teda kogu oma südamest. Seda see tähendabki, kuidas olla valmis Jeesuse tulekuks.

Kasutamine

Mõtles mõnedest asjadest, mida sa tahaksid teha koos Jeesusega taevases kodus. Jaga oma mõtteid ühe sõbraga ja palvetage koos, et Jumal aitaks sul olla armastav inimene nagu Jeesus.

Arutelu

Kuidas saad sa end ette valmistada selleks, et minna ja elada koos Jeesusega igavesti taevases kodus?

Kas sul on mõni eriline sugulane, kes Jeesust ei ole vastu võtnud? Kuidas saad sa aidata sellel inimesel valmistuda eluks taevas koos Jumalaga?

Kuidas toimida tähelepanu kõrvalejuhtivate asjadega nagu televiisor, arvutimängud, filmid ja ajakirjad, mis võivad sul takistada olla valmis elamiseks koos Jeesusega selles taevases elukohas?

Tegevus

Joonista pilt taevasest kodust koos pereliikmetega, keda sa tahaksid, et nad oleksid koos sinuga seal. Jaga seda pilti oma perekonnaga ja sõpradega oma koolis või kogukonnas, kes ei tunne Jeesust.